

OVATARJEVE NOVICE

LETO XIV | 27. OKTOBER 2022 | ŠTEVILKA 9 (142) | CENA: 1,70€

Pogovor ob kavi

Veličina človeka je v preprostosti

Več stran 3

Nina Zorman

Nova demenci prijazna točka v ZD Lenart

Mesto Lenart je bogatejše za novo demenci prijazno točko. Po domu starejših občanov v Lenartu in trgovini Lidl se je pridružil še Zdravstveni dom Lenart. Zaposleni na tej točki so pred odprtjem pridobili določena znanja, ki so pogoj, da sploh lahko postanejo demenci prijazna točka. V sklopu tega izobraževanja so se naučili, kakšni so znaki demence, kako prepoznati demenco, kako komunicirati z osebo z demenco, in tudi, kako osebi z demenco pomagati – ne samo osebi z demenco, ampak tudi svojcem in vsem, ki želijo pridobiti informacije o tej hudi bolezni.

V petek popoldan, 14. oktobra, je pred stavbo Zdravstvenega doma Lenart potekala otvoritev točke, ki je namenjena vsem, ki jih zanima demenca ali potrebujejo pomoč. Nalepko »demenci prijazna točka« sta slavnostno nalepila direktor Zdravstvenega doma Lenart Jožef Kramberger in Bojanka Genorio, članica upravnega odbora Spominčice. Zbrane je naprej pozdravil direktor Kramberger, Klavdija Dvoršak, namestnica direktorja za zdravstveno nego, pa je predstavila projekt Celovita obravnava demence v lokalnem okolju: »Že sam vstop v projekt je za nas velik korak naprej in počaščeni smo, da smo v projekt vključeni, saj smo edini zdravstveni dom v Sloveniji, ki je vključen v projekt. S tem projektom in z otvoritvijo demenci prijazne točke v zdravstvenem domu

Foto: Nina Zorman

Foto: Nina Zorman

Foto: Nina Zorman

Foto: Nina Zorman

bomo za občane upravne enote Lenart doprinesli nekaj novih znanj, nekaj novih pomoči, zato upam, da se bodo tudi z veseljem in brez strahu obračali na nas.«

Še vedno prevečkrat zamolčana bolezen

Otvoritve se je udeležila Bojanka Genorio iz Združenja Spominčica – Alzheimer Slovenija, ki je zbrane nagovorila z dejstvom, da demenca ne izbira: ne glede na status, ki ga imamo, izobrazbo, barvo kože ali veroizpoved. Demenca ne prizadene samo tistega, ki zboli, ampak vse tiste, ki skrbijo za osebe z demenco. Prav je, da z odprtjem demenci prijaznih točk pomagamo tako osebam z demenco kot tudi njihovim svojcem. Po slavnostni otvoritvi so se zbrani udeležili predavanja Lenartčanke doc. dr. Milice Gregorič Kramberger, dr. med., spec. nevrologije, iz Centra za kognitivne motnje Nevrološke klinike v Univerzitetnem kliničnem centru Ljubljana. Krambergerjeva je na predavanju izpostavila pomembnost opazovanja in prepoznavanja prvih znakov demence, saj ni nujno, da zbolijo zgolj starejše osebe – gre za zmotno prepričanje. Povedala je, da se te bolezni še vedno drži stigma, saj gre za bolezen, o kateri naj se ne bi govorilo, v smislu, kaj bodo ljudje rekli. Sama je povedala, da meni, da gre za bolezen, ki je zelo težka, saj ne prizadene samo obolelega, temveč tudi njegove svojce. S pojavljanjem demenci prijaznih točk, ozaveščenjem in medijsko podporo se vedno več govori o

tej bolezni, zato se tudi v njihovih ambulantah pojavijo ljudje, ki jim lahko pomagajo z zdravili, da živijo dostojno življenje. Izpostavila je tudi, da žal zdravila za odpravo te bolezni (še) ni, rešitev za obolelega ob težjem poteku bolezni je nastanitev obolelega v dom za starejše ali pa da za obolelega skrbi več oseb, saj se na tak način razbremeni ljudi, ki skrbijo zanj. Stanje demence na območju UE Lenart je predstavila Martina Kren iz patronažne službe lenarškega zdravstvenega doma. V letu 2022 na domu obiskujejo 35 ljudi z demenco.

Bolezni demence se ne smemo sramovati!

Zbrane so na koncu srečanja prišle do skupne ugotovitve, da se te zahrbtni bolezni še veliko ljudi sramuje in da je treba ljudi ozavešiti, da gre za bolezen, pri kateri je treba tako obolelim kot tudi njihovim svojcem pomagati. »Nekaj let nazaj se o demenci sploh ni govorilo, zdaj se govori veliko več, pa še vedno premalo. Ko si zlomimo nogo, nas nič ni sram iti na urgenco, dobiti mavec in dati še nekomu, da se nam podpiše na mavec. Če je potrjena diagnoza demenca, pa sta še vedno tisti strah in stigma, kaj bodo ljudje rekli, to pa se ne spodobi ali za našo družino ni nekaj častnega. Breme demence nositi v domačem okolju ni enostavno in velikokrat resnično izgorijo svojci, če ne poiščejo pomoči. In tudi tukaj so demenci prijazne točke tiste, ki bodo lahko v pomoč in podporo svojcem, pa tudi

če bodo šli samo na en klepet in jim bo nekdo razložil, da njihov svojec tega ne dela, ker jim hoče nagajati, ali zato, ker jih ne mara, ker so zlobni. Ne, demenca je bolezen in dejansko je treba tudi z obolelimi ravnati tako, kot se ravna z bolnikom. Prvič, razumeti, zakaj je takšen, in potem se tudi naučiti, kako komunicirati. Če ga začnemo prepričevati v nekaj, kar on drugače vidi (bolniki živijo namreč v preteklem času, saj dolgoročni spomin dela, kratkoročni pa ne), je pomembno, da znamo takrat preusmeriti njegovo pozornost, ne pa ga prepričevati, da nima prav. S tem še povečamo nemir v njem, kar je potem velikokrat ena taka verižna reakcija – mi smo nestrpni, ker nas sprašuje eno in isto, ker nam pripoveduje isto zgodbo, v resnici pa ga prepričujemo, da to ni res. Takrat je boljše, da znamo preusmeriti pogovor in na ta način sprostimo njegovo napetost in nemir,« obrazloži Bojanka Genorio.

Po pomoč vsak prvi petek v mesecu

Točka, ki se nahaja v Zdravstvenem domu Lenart, je namenjena vsakomur, ki ga zanima karkoli o demenci – torej svojcem, sosedom, samemu pacientu oziroma uporabniku, ki opaža prve znake demence. Kot nam je povedala Dvoršakova, je točka odprta vsak prvi petek v mesecu, lahko se tudi pokliče v zdravstveni dom in vas zdravstveno osebje usmeri k osebam, ki smo izobražene na tem področju.

Zmago Šalamun

Kaj nam prinaša čas hipermoderne

Pred dobrimi štirinajstimi dnevi je v Ljubljani potekal dan odnosov z javnostmi, ki so ga organizatorji Marketing magazina poimenovali Dan PR, bil pa je namenjen letnemu pregledu novosti, trendov in dobrih praks na področju odnosov z javnostmi. Seveda smo se tega dogodka udeležili, saj so organizatorji napisali, da je udeležba obvezna za vse, ki se ukvarjamo s komuniciranjem.

Misliti mi je dal že prvi predavatelj prof. dr. Dejan Verčič v predavanju Vzpon odnosov z javnostmi. Zamislil sem se, ko je dejal, da živimo v času hipermoderne, ki jo tvorijo hipernarcizem (najprej jaz), hiperdemokratizacija (moje mnenje šteje) in hiperpotrošnja (hočem vse in hočem zdaj).

Ta ugotovitev je zaskrbljujoča, ker vemo, da za narcistično osebnostno motnjo, ki jo prepoznamo po pretirani občutljivosti na kritiko, izredno močni potrebi po občudovanju in pomanjkljivem razumevanju čustev drugih, trpi desetina populacije. Verjetno se je ta številka močno povečala v zadnjem času v povezavi s socialnimi mediji.

Konvencionalna psihiatrija razločuje dve glavni podkategoriji narcistične osebnostne motnje: odkriti in prikriti narcizem. Najpogostejši pojav so odkriti grandiozni narcisi, za katere velja, da imajo zelo izražen prenapihnen občutek sebe. Zase mislijo, da so izjemni, briljantni in superiorni. V odnosu z drugimi so tekmovalni in izkoriščevalski, saj je njihov cilj prevladati. Pri njih sta izražena agresivnost in povzpetništvo. Sčasoma človeka izrinejo iz odnosa tako, da se do njega vedejo pokroviteljsko ali ignorantsko. Jezo pokažejo že pri najmanjšem nasprotovanju, so tudi izjemno ljubosumni. So ekstravertirani, polni energije, pogosto impulzivni in radi tvegajo. Imajo nizko samozavedanje in vedno prikrito iščejo bližnjice, da dobijo to, kar si želijo. Verjetno ni treba naštevati posameznikov, ki imajo s tem velike težave. Tu še imamo ljudi z zelo nizko samopodobo, ki si jo lažno poskušajo popraviti z botoksom itd.

Drugi pojav hipermoderne je hiperdemokratizacija ali moje mnenje šteje. Se strinjam, vsakdo ima pravico do svojega mnenja, samo ljudje se več ne slišimo in pozabili smo, da vsa mnenja niso enakovredna. Zagotovo ne moremo enačiti mnenja Facebook uporabnika, ki ima pri izobrazbi napisano »prikazati ni mogoče nobene šole«, in strokovnjaka s posameznega področja. V glavnem prav ti »prikazati ni mogoče nobene šole«, ki ne znajo obrazložiti svojega mnenja, postanejo nesramni do mnenja nekoga drugega. Težava pa ni v tem, da se z mnenjem ne strinjajo, ampak je v tem, da ga ne razumejo in so zato jezni na celi svet ter iz svoje nevednosti zasmehujejo strokovnjake.

Tretja stvar hipermoderne pa je hiperpotrošnja (hočem vse in hočem zdaj). Groza je, da ljudje ugotavljajo, da je ceneje kupiti nova oblačila kot oprati stara. In navadno so prav ti, ki jih vidiš na izhodu iz trgovine s plastično vrečko in imajo doma polne omare oblačil, najbolj glasni, da jih skrbi za naš planet. A dejansko gredo zavedno v trgovino in kupijo majčko, da zadovoljijo trenutne lažne potrebe. Zakaj lažne? Zato ker majčka drugi dan ni več nova in so spet nesrečni. Slogan »hočem vse in hočem zdaj« pa je najbolj na kožo pisan bančnikom, ki ponujajo kredite in razne kartice, da si na tak način njihovi »varčevalci« lahko zagotovijo vse lažne potrebe in se sploh ne vprašajo, kako jih bodo poplačali.

Verjetno se sprašujete, kakšna je rešitev? Samo ena je, in sicer da znanje in delo spet postaneta vrednoti.

Dr. Milojka Domajnko

Pristop k sodelovanju v regijski zgodbi projekta Destinacije Štajerske

Pod okriljem RRA Podravje – Maribor se je začel izvajati regijski projekt vzpostavitve geografsko povezanega turističnega območja destinacije Štajerske. K sodelovanju je pristopila Razvojna agencija Slovenske gorice z občinami območja ORP Slovenske gorice: Benedikt, Cerkenjak, Duplek, Lenart, Pesnica, Sveta Ana, Sveti Jurij v Slovenskih goricah in Šentilj. Z Zavodom za turizem Sveta Trojica je vključena tudi občina Sveta Trojica v Slovenskih goricah.

V septembru je potekala ustanovna skupščina članov konzorcija destinacije Štajerske na sedežu RRA Podravje – Maribor, prav tako so bile v Centru Slovenskih gorice v Lenartu z občinami

podpisane pogodbe o vključitvi.

Pred podpisom pogodb je potekal z župani še sestanek o izhodiščih, potrebah in priložnostih za razvoj turizma na območju Slovenskih goric, ki jih bo treba peljati vzporedno z izvajanjem projekta Destinacije Štajerske, in sicer z našim že prepoznavnim znakom Slovenske gorice – preprosto čudovite.

Povezovanje v destinacijo Štajerska je bil dolg in zahteven proces, ki se mu je priključilo 15 konzorcijskih partnerjev iz celotne statistične regije Podravje in dela Prlekije. Štajerska ima svojo tradicijo, značaj, skozi katero se identificiramo in zato s smelimi načrti vstopamo na turistični zemljevid doma in v tujini.

Zmago Šalamun

Poteka gradnja kolesarskih povezav iz Lenarta proti Voličini in Benediktu

Ob izteku poletja sta bili v Lenartu podpisani še dve pogodbi za izgradnjo kolesarskih povezav. Prvo gradbeno pogodbo za del kolesarske povezave Lenart–Benedikt sta z izvajalcem POMGRAD, gradbeno podjetje, d. d., za traso Lenart–Benedikt podpisala župan Občine Lenart mag. Janez Kramberger in župan Občine Benedikt Milan Repič. Trasa kolesarske povezave se začne z navezavo na obstoječo kolesarsko povezavo v trgovsko-poslovni in industrijski coni Lenart, in sicer v smeri Benedikta do avtobusne postaje Ženjak. Kolesarska povezava poteka kot enostransko dvosmerna kolesarska pot, širine 2,5 metra. Po predmetni pogodbi je predvidena izgradnja kolesarske povezave v dolžini 4 kilometrov, 3.464 metrov po območju občine Lenart in 537 metrov po območju občine Benedikt. Kolesarska povezava poteka tudi čez obstoječi cestni premostitveni objekt čez potok Ročico, ki je dotrajan, zato je v pripravi projekt (naročnik DRSI) za gradnjo nadomestnega premostitvenega objekta čez Ročico. Pogodbena vrednost oddanih del skupaj znaša 1.653.399,20 evra brez DDV, od tega Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj zagotavljata 1.356.425,26 evra. Izgradnja

kolesarske povezave naj bi se začela v naslednjih dneh.

Drugo pogodbo za igradnjo kolesarske povezave, kjer dela že potekajo, sta podpisala predstavnik izvajalca Sašo Horvat, direktor podjetja LIPA, proizvodno trgovska zadruga, z. o. o., in župan Občine Lenart mag. Janez Kramberger.

Po predmetni pogodbi je predvidena izgradnja dela kolesarske povezave na trasi Jarenina–Lenart–Zgornja Senarska, in sicer na relaciji Lormanje–Spodnja Voličina. Ta trasa poteka od začetka naselja Spodnja Voličina skozi naselja Lormanje in Šetarova do podvoza pod avtocesto v občini Lenart, v dolžini 4.140 metrov.

Pogodbena vrednost oddanih del znaša 1.191.389,95 evra brez DDV, pri čemer predvideno vrednost oddanih del brez DDV financirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. Kolesarska povezava bo pretežno dvosmerna enostranska kolesarska pot.

Po obeh pogodbah je predviden zaključek investicije v prvi polovici leta 2023.

Nina Zorman

Veličina človeka je v preprostosti

Maksimiljan Potočnik prihaja iz Svete Ane, a že več kot trideset let vodi podjetje v centru Lenarta. Razpet je med Slovenskimi goricami in potovanji po tujih deželah, ki si jih privoščijo, ko mu to čas dopuščajo.

Preprost, premišljen in dober ter iskren podjetnik je zaljubljen v tehniko in si rad vzame čas za družino (predvsem vnuka Maksa) in prijatelje. Najbolje se počuti v trenirki, ki mu daje svobodo, da lahko vsak trenutek skoči pod tiskarski stroj, da ga popravi. Mojster, ki je v treh desetletjih natisnil na tone promocijskih materialov. Tako rekoč smo prav vsi imeli v rokah vsaj en izdelek, ki je šel skozi Potočnikove roke.

Kdaj se je začela vaša podjetniška pot?

Začela se je že leta 1988, takrat sicer kot popoldanska obrtna dejavnost. S 1. 9. 1989 pa sem pustil takratno službo in začel delati kot obrtnik. Kot finomehanik sem se izučil v Birostroju, na oddelku Precizna mehanika, kjer se je začela moja »profesionalna« pot serviserja; prvo leto na področju pisalnih strojev, kasneje pa fotokopirnih in razmnoževalnih strojev. Kmalu po strokovnem izpitu sem se zaposlil pri podjetju Express tajnica, kjer sem delal do leta 1989, ko sem »prestopil« v redno obrt. Prav ta zaposlitev mi je dala ogromno znanja s področja tiskarstva in vsega, kar spada zraven. Bil sem sicer zaposlen kot mehanik raznih strojev in naprav, na katerih sem tudi delal, ko sem imel čas in je bila potreba. Saj veste, v majhni firmi pač delaš vse, kar se pokaže. Vedno pa so me gnali naprej novi izzivi in nove tehnologije. Ko se oziram nazaj, vidim, kakšen nesluten razvoj se je zgodil na področju tiskarstva, predvsem v digitalnem tisku, ki omogoča izdelke, o katerih pred 30 leti nismo niti upali sanjati.

Ste zastopnik Canon servisa in njihovih naprav. Kaj vas je najbolj prepričalo, da ostajate v tem poslu?

Dolgoletne izkušnje na raznih strojih, še posebej na fotokopirnih strojih Canon, za katere smo zastopnik in garancijski servis že več kot 20 let.

Pred mnogimi leti ste kupili poslovne prostore, kjer se nahaja fotokopirnica in tiskarska delavnica, čez cesto pa je vaša še papirnica Birocenter. Odločili ste se, da je čas za spremembo, da poslovanje dvignete na višjo raven. Zakaj?

Tako je. Po 30 letih sem se odločil, da se preselim v »nove« prostore, v nekdanji Klasek. Ponudila se je priložnost, da oba poslovna prostora združim v en prostor, kar bo zelo priročno, saj se obe dejavnosti dopolnjujeta in bo tako lažje poslovati na eni lokaciji. Predvidoma se bomo preselili spomladi 2023.

V poslu so vzponi in padci. Kako vam uspeva, da uspešno krmarite že 34 let?

Bili so dobri, pa tudi slabi časi. Uspešnost obstoja vidim predvsem v prepričanju, da za dežjem slej ko prej posije sonce oziroma da je treba včasih potrpeti in ne kar ob prvi krizi odnehati. Bili so trenutki, ko sem preštel drobiž v žepu, da vidim, ali imam dovolj za sendvič za malico ali samo za zemljo – najprej so bili firma in plačani računi, šele potem zaslužek.

Kaj bi svetovali mladim, ki vstopajo v

Foto: osebni arhiv

svet podjetništva?

Ko poslušam in vidim mlade, se čudim, kako jih je večina prepričana, da bodo že v nekaj mesecih obogateli. To je seveda daleč od resničnosti. Eno je od daleč opazovati nekoga, ki je uspešen, drugo pa je biti sam postavljen v položaj vodje podjetja in preživeti v tem včasih krutem in neizprosnem svetu podjetništva.

Tiskate vse od šolskih časopisov, vabil do knjižic in zloženek. Potiskali ste mnogo majic in kap ter zgravirali nešteto pisal in kozarcev. Ko vidite, da nekdo uporablja vaš izdelek, kakšen je občutek?

Vedno me prevzame občutek zadovoljstva, sploh takrat, ko uporabim kakšno novo tehniko tiskanja, ob kateri sem se tudi sam naučil nekaj novega.

Veljate za mojstra za vse. Ko je govora o tehniki, ki jo je treba popraviti, tako rekoč celo noč ne spite, saj razmišljate, kako bi problem rešili.

Se je tudi že zgodilo, da mi kakšna reč ni dala miru in sem se sredi noči spomnil, kako bi lahko rešil problem; pa sem se usedel v avto in se odpeljal v delavnico.

Pred upokojitvijo ste se odločili, da boste renovirali očetov motor Puch. Kako poteka prenova?

Oče je Puchov motor TF250 kupil leta 1957 in je do danes ostal v družinski lasti. Renoviranje je bilo zelo zahtevno. Motor sem razstavil do zadnjega vijaka, dokupil nekaj delov, ki so bili uničeni, in ga počasi sestavil. Nekaj delov je bilo treba izdelati v domači delavnici, kar mi ni predstavljalo velikega problema, saj imam veliko raznega orodja in stružnico. Zdaj motor

Foto: osebni arhiv

izgleda kot nov in z užitkom naredim z njim kakšen kilometer.

Ali je na vidiku še kak motor, ki ga boste obnovili?

Zdaj je na vrsti moj prvi moped, ki sem si ga kupil leta 1977. Je že v prafaktorjih. Trenutni problem je samo čas za to delo.

Ljudje vas poznajo kot načelnega, dobrosrčnega, delavnega in poštenega poslovnega. V vaših delovnih okoljih vlada kolegijski duh.

Spadam med starejšo generacijo, pri kateri še veljajo načelnost in poštenost ter misel, da brez dela ni jela. V prej omenjeni službi je bil šef sicer strog, a pravičen, in ni bilo ure dela, ki ne bi bila plačana. Od njega sem se tudi naučil reda v poslovanju in kolegijsnosti v kolektivu, kar mislim, da se čuti tudi v našem malem kolektivu.

Danes bi mladi življenje zajemali s (pre)veliko žlico, uspeh dosegli čim prej in se tako posluževali nepoštenih praks, tudi moralno spornih. Kaj menite o tem? Moje osebno mnenje je, da je tega vedno več in enostavno preveč. Vse se gleda samo še materialno, brez pogleda v prihodnost.

Pred časom ste se upokojili, a ne upočasnili. Je to vaš način življenja?

Glede na to, da trenutno nimam naslednika, ki bi prevzel poslovanje, sem odločen nadaljevati dejavnosti; če mi bo zdravje to seveda dopuščalo.

Kaj vam pomeni društveno udejstvovanje?

Sem član Strelskega društva Sveta Ana, ki spada pod Društvo upokojencev Sveta Ana. S strelnim orožjem sem se srečal že v osnovni šoli. Ta področje mi leži, saj se bil kot mladostnik na državnem prvenstvu. Zadnje tri leta se aktivno udeležujem strelskih srečanj, saj mi gre v prvi vrsti za druženje in sprostitve. V ostalih domačih društvih sicer nisem član, vendar rad priskočim na pomoč, ko me potrebujejo.

Ob vseh obveznostih ne pozabite na druženje s prijatelji in si zanje vedno vzamete čas. Predvsem je zanimivo vaše vsakoletno jadranje.

Čeprav me vedno pesti pomanjkanje časa, si ga vzamem za druženje s prijatelji. Pred 20 leti sem prvič šel na jadranje in se tako rekoč s tem zasvojil. Marsikdo misli, da je jadranje samo popivanje. Daleč od tega. Na ladji je druženje, ogromno dobre volje in

predvsem spoznavanje raznih krajev ob morju in na otokih. V zimskem času pa se s prijatelji dobivamo ob petkih zvečer na igri taroka.

Ste tudi ljubitelj potovanj. Katere dežele ste obiskali in kaj vas vleče v spoznavanje novih kultur?

V želji po novih spoznanjih tujih navad in kultur sem prehodil kar nekaj sveta. Bil sem v Egiptu (kjer smo za las ušli teroristom, ki so nekaj minut za našim odhodom pobili dva avtobusa, polna turistov), na Kitajskem, v Ameriki, Avstraliji, Maleziji, Singapurju, Indiji, Nepal, Indoneziji, Šrilanki, na Maldivih, nazadnje pa v Maroku. Vsako potovanje je poglavje zase. Rad opazujem ljudi, njihove navade. Če jezik do dopuščajo, rad tudi poklepetam z domačini; predvsem mladi se trudijo vzpostaviti stik s turisti. Enkrat mi je eden dejal, da se na tak način uči angleškega jezika. Vedno pa se spomnim domačega pregovora: »Povsod je lepo, a doma je najlepše.« Šele ko greš malo po svetu in vidiš, kako živijo drugod in se borijo za preživetje, dobesedno od danes na jutri, takrat znaš ceniti to, kar imaš doma.

Na potovanjih ne gre brez fotoaparata. Z njim tudi ovekovečite razne lokalne dogodke, slavja itd. Čeprav se s tem ukvarjate ljubiteljsko, so vaše fotografije vrhunske. Kje ste pridobili znanje?

Že moj oče se je ukvarjal s fotografiranjem. Čez teden je fotografiral razne dogodke, ob nedeljah pa so se kar doma v temnici razvijali filmi in slike. Tako sem pridobil nekaj tehničnega znanja o fotografiji. Pred leti sem si kupil dober fotografski aparat, ki ga vzamem zraven na potovanje, in včasih mi uspe kakšna dobra fotografija.

Kot otrok ste požirali knjige. Katero ste prebrali nazadnje?

Nazadnje sem prebral knjigo Cecilije Novak Ozri se, deklica. Odkar imamo v družini vnuka, občasno pokukam v kakšno strokovno knjigo o vzgoji in komuniciranju z mladimi. Žena je bila vzgojiteljica in nam takšne literature doma ne manjka.

Pred nami so meseci, ko je delovni proces obremenjen: tiskanje koledarjev, voščilnic itd. Takrat v vaših poslovnih prostorih gori luč pozno v noč, slišati je rock glasbo. Vam da motivacijo za delo?

Po duši sem roker in glasba mi krajša čas. Včasih pa se prileže tudi kakšna resna glasba.

Nedavno nazaj ste se udeležili sejma, kjer so se predstavljale tehnologije sodobnega tiska. Kakšni so trendi?

Trendi so v personalizaciji na več področjih in v malih nakladah, tudi po en kos, saj digitalna tehnika to omogoča.

Kaj si želite v prihodnosti – tako na poslovni kot na osebni ravni?

Poslovno si predvsem želim, da bi se gospodarstvo stabiliziralo, saj je bila do zdaj prihodnost vedno precej negotova. Če bo vsaj malo pozitivne, bo v delavnici zabrnjen še kakšen nov stroj. Osebno pa si želim predvsem zdravja in še kakšnega potovanja po daljnih deželah.

Dr. Marjan Toš

Skrb za arhitekturno dediščino: Nastaja vila "Stara pekarna Lenart"

Nekdanjega pekarniškega dela ni več – ob njem bo zgrajen še nov stanovanjski kompleks s parkirišči

Foto: Marjan Toš

Namesto nekdanjega pekarskega dela nekdanje lenarške pekarnice sodobni prizidek

Dela na projektu Stara pekarna Lenart, ki ga vodi lenarško podjetje Jasama pod

vodstvom Bogdana in Vide Šavli, potekajo po programu. Edini problem je pomanjkanje gradbenih delavcev, zato z nekaterimi posegi na starem delu objekta rahlo zamujajo. A kljub vsemu smo lahko zadovoljni, da bo obnovljen in dograjen kompleks, ki bo še kako obogatil staro trško

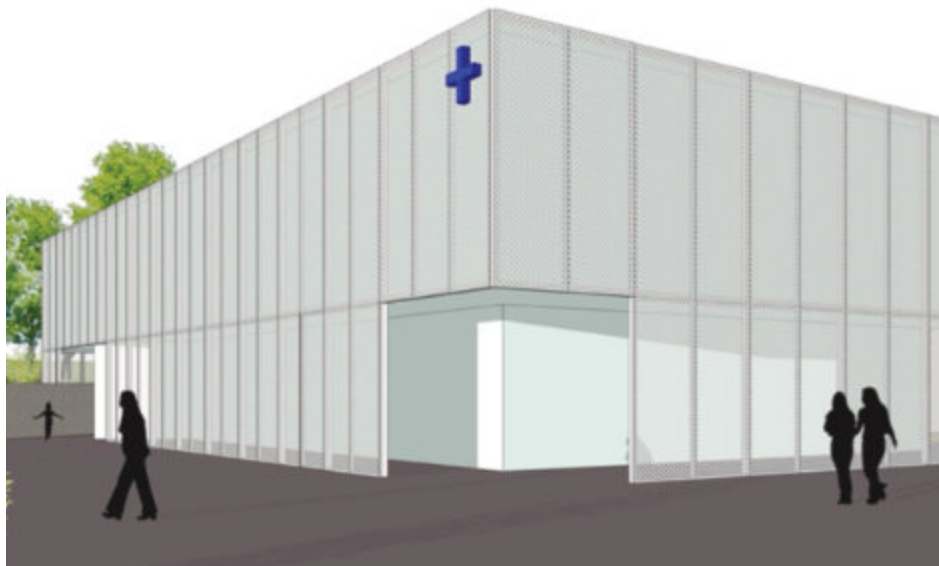
jedro mesta Lenart. Nekdanjega »pekarskega dela« pekarnice s pečmi ni več, tam je zdaj zgrajen prizidek, ki čaka na finalizacijo, ki žal stoji zaradi krovcev. A Bogdan Šavli upa, da bo kmalu vse pod streho, kot je tudi načrtovano. Gre v bistvu za vzporedni objekt, imenovan 11a, v katerem so bile v spodnjem delu nameščene peči, zgoraj pa sta bili dve stanovanji. Za temi objekti je bila velika površina s parkirnimi prostori za takratne zaposlene v Intesu oziroma še prej v Pekarni Lenart. Po ukinitvi dejavnosti leta 2005 je bila ta površina v glavnem namenjena parkirišču.

Po tej prvi fazi, ko bo v celoti urejena tudi zgradba stare pekarnice s pogledom na Trg osvoboditve s fasado, ki ohranja staro podobo, in z vsemi ostalimi pritliklinami spomeniško zaščitene trške zgradbe iz 19. stoletja, pride na vrsto še nov del objekta s parkirišči in vsemi spremljevalnimi objekti za starim delom objekta. »Projekt ureditve tega kompleksa je izredno ambiciozno

zastavljen, je finančno in tehnološko zahteven, a ni prav nobene bojazni, da ga ne bi realizirali tako, kot smo ga zastavili,« nam je povedal Bogdan Šavli. Dodaja, da ne želijo prehitovati, temveč preudarno, strokovno in celovito urediti velik kampus, ki bi ga že zdaj lahko delovno poimenovali vila »Stara pekarna«. Zakaj pa ne – je namreč dokaz, kako je mogoče ohraniti arhitekturno trško dediščino z novodobnimi posegi, ki se smiselno in uporabno dopolnjujejo in v ničemer ne kazijo historičnega izgleda mestnega središča. A za vse to je bilo potrebnega veliko trdega dogovarjanja in strpnega sporazumevanja, kar pa se je splačalo in bo obrodilo sadove. Pri tem je bil investitor, podjetje Jasama, deležen tudi velike podpore lokalne skupnosti in je naletel na razumevanje pristojnih ustanov, ki so morale sodelovati v zahtevnih postopkih pridobivanja vseh dovoljenj, vključno z gradbenim dovoljenjem. Meščani Lenarta ureditev stare pekarnice pozdravljajo.

Nina Zorman

V prihodnjem letu bo ZD Lenart sprejemal uporabnike v novih prostorih

Prostorska stiska, ki že nekaj časa pesti Zdravstveni dom Lenart, bo končno (delno) urejena. Konec septembra je bila podpisana pogodba za nadzidavo prizidka zahodnega trakta Zdravstvenega doma Lenart. Vrednost projekta znaša slabih 1,150.000 evrov, z izgradnjo pa se bo začelo še v tem letu in končalo v letu 2023. Z investicijo Zdravstveni dom Lenart pridobiva dodatnih nekaj manj kot 600 m² uporabnih površin, ki bodo namenjene izvajanju zdravstvenega varstva na primarni ravni. Potem ko so v letu 2019 pridobili dodatne površine, po treh letih pridobivajo dodatne površine za kakovostnejše izvajanje storitve.

Projekt so zasnovali v domačem arhitekturnem biroju Čuček arhitekti, Črtomir Čuček, s. p. Pritlični objekt prizidka Zdravstvenega doma Lenart je umeščen na samem vhodu v območje zdravstvenega doma in tako zavzema dominantno vlogo v celotnem kompleksu. Zasnova dograditve (nadvišanja) obstoječega objekta hkrati posega in

izboljšuje že zatečeno stanje obstoječega objekta.

Katere ambulante bodo v novih prostorih?

Nadzidava prizidka zahodnega trakta Zdravstvenega doma Lenart bo omogočila preselitev naslednjih ambulant v novozgrajene prostore:

- ambulante 1 – urgentne ambulante za urgentnega in dežurnega zdravnika;
- ambulante 2 – ambulante družinske medicine za dva tima;
- ambulante 3 – ambulante pulmološke/družinske medicine.

S tem se sprostijo prostori pritlične etaže prizidka, ki se namenijo prostorom za 24-urno neprekinjeno zdravstveno varstvo. Nadzidava bo prav tako omogočila predstavitev dispanzerja za žene. V nove prostore se bo umestilo še dve zobni ordinaciji, eno mentorsko ordinacijo družinske medicine ter pripadajoče prostore za referenčne ambulante in prostor za izolacijo. Z investicijo

Zdravstveni dom Lenart pridobiva dodatnih 552,40 m² uporabnih površin v prvem nadstropju in vhodno avlo v pritličju prizidka.

Večina sredstev bo državnih, nekaj bosta primaknila tudi občina in zdravstveni dom

Vrednost projekta znaša slabih 1,150.000 evrov z DDV, od tega bodo sredstva za izgradnjo v največji meri zagotovljena iz državnega proračuna (Ministrstvo za zdravje), in sicer okoli 681.000 evrov, lastna sredstva Občine Lenart bodo znašala okoli 311.000 evrov, dobrih 157.000 evrov pa bodo priskrbeli v Zdravstvenem domu Lenart.

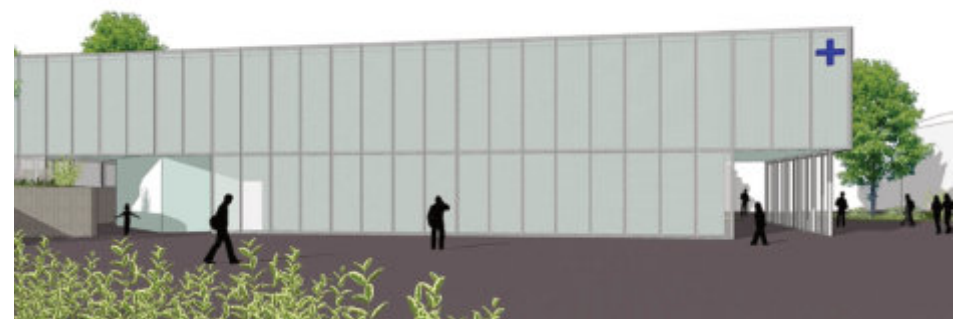
Zdravstveni dom združuje tudi prostore za koncesionarje

Zdravstveni dom Lenart deluje v objektu s skupno kvadraturou 2.700 m², ki so v lasti Občine Lenart (2.272,9 m²), Mariborske lekarne Maribor (251,80 m²) in Ibitah, d. o. o. (180,90 m²). Del površin, ki so v lasti Občine Lenart, najemajo koncesionarji, in sicer Amigdala, d. o. o.: 52,90 m², Zasebna ambulanta splošne medicine Aleksander Šosterič: 42,30 m², Zasebna ambulanta Moj

pediater Matjaž Homšak in Zasebna otroška in šolska ambulanta Mojca Ivanjkovič Kacjan: 65,93 m², Ambulanta za otroke in šolarje Pedenjped, Bernarda Vogrin: 49,40 m² in KSP Dent, zobna ordinacija, Katja Šestanjan Puklavc: 19,3 m².

Odprti izzivi po dodatnih površinah ostajajo

V letu 2019 je bil vezni trakt, kjer se nahajata Center za krepitev zdravja (CKZ) in ginekološka ambulanta, nadgrajen z evropskimi, državnimi in občinskimi sredstvi. V Zdravstvenem domu Lenart pozdravljajo dodatne prostore, ki jih bodo pridobili v prihodnjem letu, a se zavedajo, da načrtovana investicija ne bo odgovorila na vse njihove potrebe. Odprti izzivi ostajajo dodatne površine za organizacijo četrtega tima za predšolske otroke in mladino, prenova dotrajane infrastrukture v prizidku, tehnična podpora objektu z agregatom in ureditev mirujočega prometa ob objektu. Demografske projekcije kažejo, da bo potrebna še najmanj ena dodatna ambulanta za predšolske otroke in mladino. Zdravstvena usmeritev v državi je, da bi bil del vsakega zdravstvenega doma v državi tudi Center za mentalno zdravje kot samostojna organizacijska enota.

Zasnovana fasadna opna iz perforirane pločevine poenoti objekt. Nadstreški pritlične etaže se nadomestijo s previsi, vse fasadne pritlikline se skrijejo za fasadno opno. Na ta način lahko ohranimo obstoječe stanje praktično nespremenjeno, pa kljub temu dobimo enoten in urejen objekt.

Simona Peserl V., Tadeja Kurnik H.

Z Erasmusom na izmenjavo v Estonijo

Foto: arhiv šole

Osnovna šola Lenart je kot članica Erasmus projekta Mythomania in open air museums sodelovala že na treh izmenjavah, tokrat pa smo se odpravili kar 2000 kilometrov na sever, kamor so se na gostovanje k partnerski šoli iz Estonije, Tallina Mahtra Pohikoola, odpravile učenke naših 9. razredov: Ema, Eva, Julija Nina in Živa, in sicer skupaj z učiteljicama Simono in Tadejo.

Pustolovščino smo začeli v Zagrebu, od koder smo prek Frankfurta poleteli do Talina, kjer smo se z našimi gostujočimi družinami, potem ko smo se predhodno spoznali prek spletnih aplikacij, srečali tudi v živo. V ponedeljek smo se za dobrodošlico udeležili prireditve, ki so jo pripravili estonski šolarji. Sledila sta ogled šole in udeležba pri pouku. Začuden smo ugotavljali, da lahko učenci na tej šoli med odmori neomejeno uporabljajo telefone, učiteljice pa smo ob tem dobile potrditev, da smo na pravi poti pri tem, da na naši šoli tega ne dovolimo. Naša želja je namreč, da se učenci med seboj pogovarjajo, družijo in kaj zanimivega doživijo v interakciji drug z drugim – žal je bilo tega na šoli v Estoniji vidnega zelo malo, saj so se učenci na hodnikih raje

družili vsak v svojem digitalnem svetu. Že prvi dan pa so učenci vseh šestih sodelujočih šol v projektu (estonske, slovenske, hrvaške, turške, španske in poljske šole) izkazali tudi svojo ustvarjalnost. Razdeljeni v skupine, sestavljene iz članov različnih prisotnih držav, so pripravljali sceno in figurice za animacijo, s katerimi so prikazali estonsko legendo. Slovenske udeleženke so soglasno ugotovljale, da so Hrvati in Španci precej bolj odprti od Turkov, Poljakov in Estoncev. Še posebej ponosni pa smo, da nam gre angleščina v primerjavi z mnogimi zelo dobro z jezika. V času izmenjave smo obiskali kar nekaj estonskih znamenitosti: nekaj časa smo preživeli v pravi vikinški vasi in se sprehodili do čarobnih svetih jezer, ogledali smo si stari del mesta Talin, preizkušali svoje sposobnosti v Proto muzeju in se vživeli v srednjeveške čase na gradu Rakvere.

Zadnji dan so udeleženci izmenjave predstavili svoje končne izdelke – animacije estonske legende. Za svojo udeležbo smo prejele certifikate in pomahale v slovo še eni uspešno izpeljani izmenjavi.

Zmago Šalamun

Svetovni prvak Kristjan Čeh obiskal Lenart

Foto: arhiv JAKO

71,13 metra za rekord svetovnih prvenstev. Zlata medalja na svetovnem prvenstvu v ZDA. To je dosegel Kristjan Čeh, ki je postal svetovni prvak v metu diska! Naša mlada država Slovenija je tako dobila drugega svetovnega prvaka v atletiki v zgodovini samostojne države! Čeh je na evropskem prvenstvu v Münchnu osvojil srebrno medaljo.

JAKO Slovenija je v sodelovanju z Občino Lenart v nedeljo, 2. oktobra, pripravil v Centru Slovenskih goric v Lenartu sprejem atletskega zlatega junaka. Kristjan je v Lenart prišel v družbi svoje partnerke, estonske metalke kladiva Anne Marie Orel. Na pogovornem omizju s Kristjanom Čehom sta sodelovala Bogdan Šuput, sponzor Kristjana Čeha in zastopnik nemške blagovne znamke JAKO za Slovenijo ter župan mag. Janez Kramberger, povezoval pa ga je Robert Levstek z Radia Maribor. Za glasbeni program so poskrbeli člani ansambla Petovia kvintet z Lariso Majcen in Dejanom Zupanom.

»Kristjan je lahko vzor vsem nam, predvsem pa mlajšim, da je treba vztrajati, delati, saj se le tako pride do uspehov.

Kristjanu želim, da bi bil zdrav, saj bo moral disk še velikokrat zalučati. Prepričan sem, da bodo dobri rezultati zagotovo še sledili. Bi pa bilo dobro, če bi s partnerko iznašla disciplino, s katero bi lahko nekam zalučala razprtije slovenskega naroda,« je ob tej slovesnosti dejal župan mag. Janez Kramberger.

Bogdan Šuput je poudaril, da so sprejem za Kristjana pripravili v Lenartu, ker ima podjetje, ki je njegov glavni opremljevalec, slovenski sedež v tem mestu, in dodal: »Zaradi tega si Kristjana vsaj malo lastimo za Lenartčana. Lahko pa povem, da je Kristjan prvi individualni športnik, ki tekmuje v opremi JAKO in ga ta multinacionalka tudi sofinancira.« Sprejema so se ob številnih Lenartčanih udeležili tudi podporniki Kristjana Čeha iz okoliških krajev.

Bogdan Šuput iz JAKO Slovenija je bil s sprejemom zadovoljen in je ob koncu prireditve dejal: »Hvala vsem prijateljem, ki ste mi stali ob strani, me bodrili in mi ponudili pomoč pri organizaciji. Hvala medijem in vsem, ki ste si vzeli čas ter prišli pozdravit našega svetovnega prvaka. Gremo novim zmagam naproti!«

Zmago Šalamun

Razstava malih živali na Poleni

Foto: Anja Hagedla

Zadnji vikend v septembru je bila v pokritem delu ŠRC Polena razstava malih živali, ki sta jo pripravila Združenje ljubiteljev in gojiteljev živali Maribor in Občina Lenart.

Najbolj so bili nad razstavo navdušeni najmlajši, saj so si lahko od blizu ogledali kar nekaj vrst zajčkov, kur, ptičev in morskih prašičkov. Precej obiskovalcev je izkoristilo lepo vreme in se podalo na nedeljski izlet, ki so ga izkoristili še za spoznavanje živali. Organizatorji so pripravili tudi srečelov.

Prof. Igor Zemljič

Kratek razmislek o zgodovini

Občina Lenart je v letu 2022 med urejanjem stopnišča sredi Lenarta uredila še priložnostno časovnico s pregledom nekaterih najpomembnejših dogodkov v zgodovini našega kraja.

Medtem ko so spomeniki običajno usmerjeni predvsem k obeležitvi enega zgodovinskega dogodka ali krajšega procesa iz neke zgodovine, skuša časovnica lenarške zgodovine predstaviti precej daljše časovno obdobje in se hkrati s svojo objektivnostjo in vsestranskostjo umakniti od površinske, dogodkovne zgodovine ter se spustiti k njenim globljim ravnem in opozoriti na številne dolgotrajne procese (modernizacija, razvoj šolstva, gospodarski razvoj, demokratizacija), ki so prav tako zelo pomembni za razvoj neke skupnosti in nas hkrati opozarjajo, da so v bistvu večne le spremembe.

»Lenart skozi čas« za spominjanje in pomnjenje

Foto: arhiv občine

Damjan Veršič

Iz grozdja Čolnikove trte stisnili več kot 30 litrov mošta

Foto: Damjan Veršič

Leta 2005 so pri Svetih Treh Kraljih nad Benediktom posadili potomko Stare trte z mariborskega Lenta, ki so jo poimenovali po Dominiku Čolniku, velikem narodnjaku, domoljubu, veterinarju in vinogradniku, ki naj bi pridelal prvo ledeno vino na svetu. V neposredni bližini njegove rojstne hiše so leto kasneje zasadili še avtohtono sorto Radgonsko-Kapelskih goric, radgonsko ranino, in že dobrih 80 let star domači kvinton.

Letošnje že šestnajste trgatve, ki je pri mežnariji potekala 2. oktobra, so se ob županu mag. Milanu Repiču in predsedniku turistično-vinogradniškega društva in občinskem viničarju Marjanu Farasinu udeležili še Zlatko Borak, tajnik pomurskega omizja Slovenskega viteškega reda, Milan Kolar, predsednik Društva vinogradnikov Radgonsko-Kapelskih goric, Janez Žižek, benediški ovtar, ter častni

občan in nekdanji župan Milan Gumzar. Trgače in ostale obiskovalce je z zvoki harmonike zabavala Patricija Kuronja Križnik, dogodek pa je povezovala Neža Lasbaher.

Pridelka je bilo več kot lani

Čolnikova trta je tokrat obrodila 108 zdravih grozdov, kar pomeni nekaj več kot 40 kilogramov pridelka. »Trta je v primerjavi z lanskim letom veliko bolje obrodila. Z boleznimi nismo imeli težav, pomanjkanje padavin pa smo reševali z zalivanjem trsov,« je povedal Farasin. Pobrano grozdje so po trgatvi zmleli in tri dni macerirali, nakar so ga stisnili. Nateklo je več kot 30 litrov sladkega mošta, ki ga bo v vinski kleti pod obnovljeno mežnarijo donegoval društveni kletar Janez Huber. Nastalo vino bo Občina Benedikt uporabljala za protokolarne namene.

Damjan Veršič

S prvo benediško luknjo želi Dani Huber footgolf približati mladim

Foto: Damjan Veršič

Le kdo ne pozna golfa in nogometa, priljubljenih športov, ki na prvi pogled nimata ničesar skupnega. Če pa združimo elemente obeh iger, dobimo footgolf (slov. nogogolf), šport, pri katerem morajo igralci nogometno žogo zadeti v luknjo s čim manj udarci. Podobno torej kot pri golfu, le da žogo v luknje, ki imajo premer dobrih 50 centimetrov, udarjamo z nogo. Igra se igra z nogometno žogo velikosti 5 na igriščih za golf z 9 ali 18 luknjami. Ker nogometne žoge ne moremo udariti tako daleč kot žogice za golf, so luknje krajše od lukenj za golf.

Prvi footgolf turnir so organizirali na Nizozemskem

Vedno bolj priljubljen šport igrajo že v 38 državah sveta, na vseh kontinentih, k nam pa ga je pripeljal nekdanji nogometni reprezentant Matej Mavrič Rožič s svojimi športnimi prijatelji (Andrejem Manfredo, Ronijem Dovžakom, Aleksandrom Kravanjo, Markom Kremžarjem, Dejanom Zavcem in Matijo Brodnjakom), resneje pa smo se pri nas začeli z njim ukvarjati v letu 2015. Leta 2008 sta prvi footgolf turnir na Nizozemskem organizirala Michael Jansen in Bas Korsten, pri igri pa so sodelovali nizozemski in belgijski profesionalni nogometaši. Po tem so mnoge države

začele organizirati tekme, dogodke, turnirje, celo nacionalne lige in asociacije v tej igri. Leta 2017 je bila v Sloveniji ustanovljena Footgolf zveza Slovenije, v Bovcu pa je istega leta potekal prvi evropski footgolf turnir v Sloveniji.

V Sloveniji je aktivnih šest klubov

Pri nas trenutno deluje šest footgolf klubov (Footgolf klub Ptuj, Footgolf klub Pomurje, Footgolf Sport club M, Erlachstein Footgolf klub, Footgolf klub Ljubljana, Footgolf klub Posočje Bovec). Po 18 lukenj imajo igrišča na Ptuj in v Bovcu, po devet pa v Radencih, ljubljanskih Stanežičah, Olimju in Šmarju pri Jelšah. V Sloveniji v footgolfu organiziramo slovensko državno ligo, pokalno in ekipno tekmovanje, mladinsko državno prvenstvo in junior cup. Na svetovnem zemljevidu footgolfa smo poznani po enem največjih svetovnih turnirjev FIG 500.

»Footgolf smo vzeli kot družinski šport«

Družina Huber iz Benedikta se s footgolфом ukvarja že več let. Prvi je začel Dani, ki je pred štirimi leti na spletu čisto po naključju našel na zapis o tem športu, ki ga je objavil njegov prijatelj Matija Brodnjak, sicer predsednik Footgolf kluba Ptuj. Ker je

Dani v preteklosti igral veliki in mali nogomet ter imel občutek za žogo, je bil prepričan, da tudi pri footgolfu ne bo imel težav. Pa ni bilo čisto tako. Kot pravi, so bili začetki negotovi, potem pa je nekako šlo. »Footgolf sicer igram za svojo dušo, moj cilj pa je delo z mladimi. Prav zato smo v Benediktu, na travniku ob Fišerjevi kapeli, uredili footgolf luknjo, kjer se bo mladina lahko preizkusila v tem športu. Marsikdo zna brcniti žogo, vendar to pri footgolfu ni dovolj. Pomembna je natančnost in s treningi udarcev zaključevanja v luknjo želim mlade navdušiti za to igro. Dolgoročno pa želim v Benediktu registrirati društvo, v katerem bi v sodelovanju s Footgolфом Ptuj delali z otroki, starimi od 10 do 14 let. S pomočjo lokalnih sponzorjev in donatorjev jim želimo omogočiti brezplačne treninge,« pove Dani, ki je za footgolf navdušil tudi svoja otroka, 12-letnega Eneja in 10-letnega Gala, ki sicer igrata mali nogomet pri KMN Benedikt in velikega pri NK Cerkevjak, ter ženo Sabino.

»Tako da smo to vzeli kot družinski šport; sprva predvsem kot rekreacijo in sprostitvev misli po napornih delovnikih.« Vsi so člani Footgolf kluba Ptuj, kjer treningi potekajo ob četrtek popoldne.

Enej je v lanskem letu postal državni ligaški prvak

Vsi trije, razen Gala, tekmujejo v slovenski državni ligi. Dani v kategoriji do 45 let, Sabina v ženski kategoriji, Enej pa je mladinec. Obstajata tudi kategoriji seniorjev, ki so stari nad 45 let, in superseniorjev nad 55 let. Družina Huber od leta 2019 sodeluje na vseh tekmovanjih v Sloveniji in se udeležuje tudi nekaterih turnirjev v tujini.

Sabina je v letu 2020 postala državna podprvakinja (2. mesto), leta 2021 je osvojila 3. mesto. V letu 2022 zaradi poškodbe ni nastopala, leto prej pa se je udeležila evropskega prvenstva na Madžarskem v mestu Bük. V ženski kategoriji je dosegla 33. mesto. Na prvenstvu je Slovenija pod taktirko selektorja Simona Detellbacha in kapetana Iana Emeršiča ekipno med 16 državami dosegla zgodovinsko 10. mesto.

Danijevi rezultati niso tako odmevni. Njegov najboljši rezultat je 8. mesto na ligaški tekmi v Olimju, boljše uvrstitve pa pričakuje čez dve leti, ko bo začel z nastopi v seniorski kategoriji nad 45 let.

Enej je v letu 2021 postal državni ligaški prvak, v letošnjem letu pa je dosegel 2. mesto v mladinski kategoriji. V letih 2020 in 2021 je bil mladinski državni podprvak, v letu 2021 zmagovalec junior cupa na Slovaškem, na katerem je letos dosegel 2. mesto. Odigral je tri turnirje na Madžarskem, na katerih je dosegel končno 2. mesto.

Gal, ki v ligaških tekmovanjih še ne nastopa, je leta 2021 postal mladinski državni prvak v svoji kategoriji. Na Madžarskem je v treh turnirjih dvakrat zmagal, enkrat je osvojil 2. mesto ter suvereno postal skupni zmagovalec. Na slovaškem junior cupu je osvojil 2. mesto. Na letošnjem mladinskem državnem prvenstvu je Enej postal državni prvak, Gal je bil 3.

Za 18 lukenj na ptujskem golf igrišču povprečen igralec porabi 72 udarcev

In s koliko udarci odigrajo vseh 18 lukenj na ptujskem golf igrišču? »Par (ocenjeno število udarcev, ki jih za luknjo porabi povprečen igralec) ptujskega golf igrišča je 72. Če je seštevek za en udarec manjši od para na luknji, potem je to tako imenovani birdie, če pa potrebujemo en udarec več od priporočenega seštevek, potem je to bogey. Najboljši rezultat na Ptuj je 15 udarcev pod parom, ki ga ima domačin Uroš Krajnc, moj najboljši rezultat pa znaša – 3 udarce, torej sem igro zaključil z 69 udarci,« nam je pojasnil Dani. Dodaja, da so udarci žoge najbolj nenatančni pri tistih luknjah, kjer je teren neraven, razgiban, ponekod so postavljene celo vodne ovire. Najboljši igralci žogo udarijo tudi do 100 metrov, naš sogovornik od 60 do 70 metrov. V igralni skupini (flightu) na tekmovanju so predvidene štiri osebe, ki sebi in drugemu igralcu štejejo število udarcev, zato sodnik načeloma ni potreben.

Igralci footgolfa imajo poseben kodeks oblačenja. Priporočeni so kapa s »šiltom«, polo majica, kratke hlače s pasom, pri ženskah športna krila, nogometni »štucni« ali kariraste dokolenke ter copati za umetno travo ali dvoranski copati. Dani Huber ob koncu pove, da se zahvaljuje benediškemu županu mag. Milanu Repiču, da jim je zagotovil prostor, kjer so lahko uredili vadbišče za otroke. »V sodelovanju s Footgolf klubom Ptuj bomo gradili na footgolf mladini.«

Damjan Veršič

S koncertom lenarških godbenikov predali namenu obnovljen vodnjak Štajngrova

Potem ko sta družini Pelc in Behin dali pobudo za obnovo vodnjaka, ki stoji na stičišču Svetih Treh Kraljev in Štajngrove, se je hitro odzvala Občina Benedikt, ki je projekt, imenovan Nadstrešnica in ureditev okolice vodnjaka Štajngrova, prijavila na razpis Lokalne akcijske skupine (LAS). Pri tem je bila uspešna, tako da je projekt, ki je del participativnega proračuna, sofinanciran s strani Agencije za kmetijske trge in razvoj podeželja.

Obnovitvena dela je opravilo domače podjetje

Na javnem razpisu so kot najugodnejšega ponudnika za izvajalska dela izbrali domače družinsko podjetje Tlakovanje Kralj. Tega je pred 30 leti ustanovil Rajko Kralj, zadnjih 15 let pa podjetje vodi njegov sin Davorin. Rajko nam pove, da si je prve izkušnje v gradbeništvu nabiral v Švici, po vrnitvi domov pa je, potem ko je podjetje Metalna Maribor, kjer je bil pred tem zaposlen, ob razpadu Jugoslavije začelo propadati, sam ustanovil gradbeno firmo. »Na področju finih gradbenih del smo bili

na Štajerskem v tistem času pionirji.« Danes je v podjetju pet zaposlenih, njihova dejavnost pa obsega gradnjo z naravnim kamnom, največkrat je to slovenjgoriški peščenjak, izdelavo tlakov in opornih zidov. Velikokrat se lotevajo specialnih gradbenih del na objektih, ki so spomeniško zaščiteni. Obnova samostanske kleti v Sveti Trojici, izdelava stopnic do trojiške cerkve, gradnja pločnika na Trojiški promenadi, obnova grajskih ostankov na Vurberku, obnova mežnarije pri Svetih Treh Kraljih, kamnoseška dela na župnijski cerkvi v Benediktu, izdelava tlakov v negovski cerkvi, obnova Doma penine Radgonske gorice itd. je le nekaj večjih projektov Tlakovanja Kralj.

In katera dela je Tlakovanje Kralj s pomočjo podizvajalcev opravilo v okviru obnove vodnjaka Štajngrova? »Oporni zid za vodnjakom smo postavili na novo iz slovenjgoriškega peščenjaka, ki smo ga ročno klesali v obliko kvadrov, in to na način, da ostaja v določenem delu vidna struktura zemljine. Zadnja stena je

Foto: Damjan Veršič

osvetljena, da je lokacija vidna tudi ponoči. V oporni zid je vstavljena knjigobežnica. Pod opornim zidom je zgrajena klop, na sedišče so nameščene deščice iz akacije. Nosilna rebra so sidrana v zemljo, s čimer smo preprečili zamakanje in delno utrdili zemljinu. Vodnjak, ki ima stalni dotok vode, smo obzidali s kamnom in nanj namestili kovani pokrov. Okvir, na katerega smo namestili leseni vrč, je prav tako narejen iz akacije. Uredili smo tudi tlake in okolico studenca,« je pojasnil Davorin Kralj.

Projekt je finančno podprl Janko Peklarič

Ob Občini Benedikt v projektu sodelujeta še domači podjetnik Janko Peklarič, s. p. (avtoprevoznništvo in storitve), in Kulturno društvo MOL iz Lenarta. Janko Peklarič, katerega družinsko podjetje se od leta 2009 ukvarja z mednarodnimi prevozi, v glavnem v Veliko Britanijo in Nemčijo, ter zaposluje 11 delavcev, je zagotovil slabih 2.000 evrov sredstev, potrebnih za obnovo. »K projektu sem pristopil, ker mislim, da si naš kraj zasluži, da zpuščen vodnjak, ki je bil v preteklosti za ljudi zelo pomemben, dobi lepšo podobo. S tem se je strinjal tudi

župan mag. Milan Repič in tako se je začelo. Nekaj finančnega vložka bomo dobili povrnjenega, del sredstev pa sem prispeval sam. Ta vodnjak me spominja na otroštvo, saj je bila blizu naša stara hiša. Sem smo hodili po vodo in napajali živino. V prihodnje pa si želim, da ta prostor postane mesto druženja, kjer bo mogoče posedeti, uživati v čudovitem razgledu in prebrati kakšno knjigo.«

V okviru slovesne otvoritve je v nedeljo, 16. oktobra, pred obnovljenim vodnjakom potekal dobro obiskan koncert Slovenskogoriškega pihalnega orkestra Kulturnega društva MOL Lenart, na katerem sta nastopila tudi Nika Peklarič in pevke vokalne skupine Vox Angelica. Zbrane je nagovoril župan občine Benedikt mag. Milan Repič, ki je med drugim povedal, da je izredno zadovoljen, da je pobuda za obnovo prišla od domačinov in da so jo domačini tudi tako lepo podprli. Župan vidi ta prostor kot kraj druženja za občane in kot zelo lepo razgledno točko za domače sprehajalce in tiste, ki v občino pridejo od drugod, in nenazadnje tudi kot kulturno, naravno in turistično znamenitost kraja. Novo pridobitev je blagoslovil domači župnik Marjan Rola.

Damjan Veršič

Naravoslovni dan so združili z lokalno tržnico in ogledom filma

Foto: Damjan Veršič

Na travniku ob Fišerjevi kapeli je 23. septembra potekal naravoslovni dan z lokalno tržnico in ogledom filma, ki ga je v sodelovanju z Mladimi raziskovalci narave Slovenskih goric – Benedikt, Balkan River defence in LiVe reke Pesnice organizirala Občina Benedikt.

Pobuda za dogodek, ki so ga v Benediktu pripravili prvič, je prišla s strani Roberta Šiška, mentorja mladih raziskovalcev, ljubiteljskega ornitologa in člana Civilne iniciative narava Slovenskih goric. Da bi obudili tržnično dejavnost v kraju, je Občina Benedikt naravoslovnemu dnevu dodala še lokalno tržnico, na kateri so se predstavile kmetije Merčnik, Smrke, Perša, Ješovnik in Dirnbek - Krajnc, Ivan Vajngerl, Turistično-vinogradniško društvo Benedikt, Čebelarstvo Boštjan Mezgec in Ročni izdelki Marjane Poharič. »V Benediktu je tržnica že postala tradicionalna, res pa je, da smo jo tokrat s Čolnikovega trga preselili na travnik, kjer smo bliže naravi in potoku. Gotovo bomo tudi v prihodnje ta prostor še izkoristili za kaj podobnega,« je

povedal Rok Šijanec z benediške občinske uprave.

Vrhunec dogodka je bil ogled filma na prostem

Za prijetne glasbene ritme je poskrbela Vokalna skupina Musicus, ki jo ob domačinu Janu Juršniku sestavljata Gašper Kundih in Dominik Hojnik. Ob zaključku večera so si obiskovalci v kinu na prostem ogledali celovečerni dokumentarni film Zgodba Save. Material za film, ideja je prišla s strani Roka Rozmana, je produkcijska ekipa trinajstkrat nagrajenega filma The Undamaged (Nepoškodovane) posnela lani med veslanjem po celotnem slovenskem toku Save. Od Podkorena in Bohinja je ekipa štirih kajakašev enajst dni veslala vse do Jesenic na Dolenjskem. Med 258 preveslanimi kilometri so našli kup dogodivščin, zapletov, spoznanj in uvidov v negotovo prihodnost te prelepe reke. Kot pravi idejni vodja projekta Rok Rozman: »Moja želja je, da bo zpuščina filma Zgodba Save ta, da na srednji Savi ne bo elektrarn.«

Damjan Veršič

V Ihovi obnovili dober kilometer ceste

Dober kilometer dolg cestni odsek v naselju Ihova, v smeri regionalne ceste Lenart–Gornja Radgona proti Negovi, ima novo asfaltno prevleko. Ker je bilo cestišče zaradi gostega prometa in težkih vozil dotrajano, se je Občina Benedikt odločila za njegovo obnovo. Dela v vrednosti dobrih 186.000 evrov je opravilo podjetje Pomgrad, ki je recikliralo obstoječi asfalt, na to maso nasipalo tampon in vozišče, ki je po novem široko 4,5 metra, preplastilo s sedem centimetrov debelim asfaltom. Po celotni dolžini je izvajalec položil kanalizacijo za optiko, uredil odvodnjavanje ter bankine in obcestne jarke.

Foto: Damjan Veršič

Tomaž Kšela

»Angeli varuhi« Cerkevjak so gasili na Krasu

Foto: arhiv PGD

»PGD Cerkevjak, ki letos praznuje 90-letnico delovanja, je visok jubilej praznovalo na najlepši način – odzvali smo se na klic na pomoč s slovenskega Krasa in sodelovali pri gašenju doslej največjega požara v naravi na Slovenskem,« pravi predsednik PGD Cerkevjak Aleš Bezjak. Po njegovih besedah so se na Kras odpravili prek Gasilske zveze Lenart, tam pa je požar pomagalo gasiti 12 gasilk in gasilcev iz občine Cerkevjak, med katerimi je bil tudi sam. Na Krasu so se z ognjem spopadli Jure Rajh, Peter Bezjak, Nejc Kuri, Gorazd Perkovič, Tjaša Simonič, Milan Klobasa, Robi Firbas, Danijel Kuri, Andrej Furšt, Davorin Kocbek, Boštjan Simonič in predsednik društva Aleš Bezjak.

»Požar na Krasu, ki ga je v času najhujše poletne suše razpihoval močan veter, je bil nepredstavljivo velik,« pojasnjuje Bezjak, ki je še vedno pod vtisom strašnega požara, s katerim so se spopadli. »Najprej smo se javili v zbirnem centru v Šempetru pri Novi Gorici. Potem so nas poslali na teren in nam odredili odsek, na katerem smo se začeli spopadati z ognjenimi zublji. Požar je bil strašno velik, grozen, tega se sploh ne da opisati. Vsi gasilci iz Cerkevjak smo se dobro držali in pomagali gasiti po svojih najboljših močeh. Če ne bi prišlo na Kras pomagat na tisoče gasilcev iz vse Slovenije, bi požar povzročil še veliko večjo škodo, kot jo je že. Sam sem na Krasu pomagal gasiti dva dni. Domov smo se vrnili izčrpani in utrujeni, pa tudi zadovoljni.«

Kot pravi Bezjak, so imeli gasilci iz Cerkevjak pri gašenju na Krasu tudi srečo, saj se ni nihče poškodoval. »Sodelovanje pri gašenju požara tako

Predsednik PGD Cerkevjak Aleš Bezjak: 90-letnico PGD Cerkevjak smo obeležili na najlepši način – odzvali smo se na klic na pomoč s slovenskega Krasa.

Foto: osebni arhiv

velikih razsežnosti je vedno povezano s tveganji, vendar smo prostovoljni gasilci za to ustrezno usposobljeni in opremljeni,« pojasnjuje Bezjak, ki je postal gasilec že v mladih letih. Navdušili so ga prijatelji, za kar jim je hvaležen.

Na gasilski vaji TBP v Lenartu.

PGD Cerkevjak ima 160 članic in članov (okoli 70 odstotkov je moških, okoli 30 odstotkov pa žensk), njihova povprečna starost pa je 55 let. Zato si prizadevajo za včlanjevanje mladih. »Mladim vedno pravim, naj se nam pridružijo in naj se ne bojijo, saj se bodo pri gasilcih naučili marsikaj, kar jim bo koristilo tudi sicer v življenju, pa še veliko dobrih prijateljev bodo dobili,« pojasnjuje Bezjak. »Seveda pa mora gasilec biti 24 ur na dan pripravljen, da se odzove na klic na pomoč. Ko dobimo poziv, takoj odhitimo v Gasilski dom Cerkevjak, kjer se preoblečemo, poskačemo v gasilska vozila in nato izvozimo. Od poziva do izvoza potrebujemo samo sedem minut. Med vožnjo na mesto požara določimo vodjo intervencije, ki razdeli naloge, tako da lahko takoj po prihodu začnemo ukrepati. Hitrost naše intervencije je velikokrat ključnega pomena, zato se prostovoljni gasilci redno, večkrat na leto, usposabljam. Znanje obnavljamo tudi na izobraževanjih v gasilski šoli na Igu pri Ljubljani.«

»Prostovoljni gasilci smo angeli varuhi Cerkevjak. Mlade vabim, naj se nam ob 90-letnici delovanja našega društva pri tem plemenitem poslanstvu pridružijo,« dodaja Aleš Bezjak.

Tomaž Kšela

Stari Rimljani iz Cerkevjak

Stari Rimljani iz društva Krdebač ne manjkajo na nobeni prireditvi v Cerkevjak. Naš posnetek je z letošnje povorke »Obudimo stare čase« ob občinskem prazniku.

Foto: Tomaž Kšela

V občini Cerkevjak je veliko ostalin iz rimskih časov: gomile v Brengovi, Andrencih in Župetincih, poznoantična lončarska delavnica v Cogetincih, rimska cesta itd. Kako je v rimskih časih v teh krajih potekalo življenje, pa si prizadevajo prikazati člani društva Krdebač s Peščenega Vrha.

Oživljanje tradicij iz rimskih časov na naših tleh

»V naše društvo je vključenih okoli 70 članic in članov, poleg njih pa v naših aktivnostih sodelujejo tudi njihovi otroci oziroma družinski člani. Vsaj polovica vseh naporov našega društva je usmerjenih v oživljanje tradicij iz rimskih časov na naših tleh, saj so rimski civilizacijski dosežki vplivali tudi na življenje v osrednjih Slovenskih gorah v kasnejših stoletjih vse do danes,« pravi predsednica društva Krdebač Marjeta Šalamun. »Poleg tega pletemo tudi krdebače, ki jih uporabljajo zlasti otroci za tepežni dan, pa tudi koše in košare. Krdebači morajo biti vsako leto novi, saj naj bi tisti, ki bi ga otroci našesčkali s starim, po starem izročilu dobil bolhe in uši.«

Oblačila za stare Rimljane za okoli 30 članov

Društvo Krdebač je bilo partner v projektu »Cerkevjak na dotik«, za kar je dobilo sredstva za nabavo oblek, kakršne so nosili Rimljani. Kot pravi Marjeta Šalamun, so v društvu pridobili dve opravi za rimska legionarja in po štiri komplete oblek za vestalke, Rimljanke, Rimljane in otroke. Poleg tega so pridobili še oblačila za Cezarja. Ker so že pred tem imeli več oblačil starih Rimljanov, ki so si jih izdelali sami, lahko zdaj ustrezno preoblečejo v stare Rimljane okoli 30 svojih članov in članic ter njihovih otrok.

Marjeta Šalamun: Rimski civilizacijski dosežki so vplivali na življenje v naših krajih v naslednjih stoletjih vse do danes.

Foto: Tomaž Kšela

Rimska skupina društva Krdebač, ki si je izbrala vlogo zaščitnice vode, sodeluje na številnih prireditvah v občini Cerkevjak, nikoli pa ne manjka na povorki »Obudimo stare čase« skozi središče občine ob občinskem prazniku. Lani in letos je bil odmeven tudi njihov nastop na Rimskih igrah na Ptuj, kjer so preživeli kar štiri dni in med drugim kuhali rimski lonec. Sodelovali so tudi na povorki v občini Sveti Jurij ob Ščavnici. Največja prireditev društva Krdebač pa je vsakoletni Rimski tabor, ki ga ob občinskem prazniku uredijo v Andrenški dolini pri Lübi vodici, nedaleč od rimskih gomil. Letos je že in še bo društvo izvedlo skupaj več kot 20 aktivnosti. Tako društvo Krdebač z oživljanjem preteklosti prispeva k prepoznavnosti občine in popestritvi turistične ponudbe.

»Odziv domačinov in obiskovalcev od drugod na naših prireditvah je vse večji,« pravi predsednica Krdebača Marjeta Šalamun.

Foto: arhiv društva

Tomaž Kšela

Trgatev Johanezove trte

Trgatev so s svojo prisotnostjo počastile tudi štiri vinske kraljice (z leve): Anja Kelc iz Starš, Nuša Novak iz Male Nedelje, Tjaša Simonič iz Cerkevjak, Minka Kovačič s Ptuja.

Tomaž Kšela

Nov lokal ob izvozu z avtoceste

Občina Cerkevjak je v minulih letih veliko investirala v razvoj infrastrukture, ki spodbuja razvoj turizma. K razvoju turizma pa vsak po svoje prispevajo tudi ponudniki gostinskih in turističnih storitev. Brez Gostišča pri Antonu, Bubi bara, Pika bara, Šumice, Gostinstva in turizma Breznik, Domačije Firbas, Trgovine – gostinstva Ploj, Vinogradništva Veberič - Kozar in Vinogradništva – vinočoka Pučko bi bila vsa vlaganja v infrastrukturo za potrebe turizma zaman.

V mesecu oktobru bo turistična ponudba v Cerkevjaku še bolj pestra, saj sta Roman in Irena Ploj ob poslovno-obrtni coni v Brengovi, v neposredni bližini odcepa z avtoceste, zgradila nov poslovni objekt. V njem bo obratoval bar, v katerem bodo gostom na voljo topli in hladni napitki ter ostala ponudba pijač. V naslednjem koraku pa razmišljata tudi o ponudbi hitre hrane. Gostom bo na voljo tudi pet dvoposteljnih sob. Kot pravi Roman Ploj, sta z ženo gradnjo gostinskega objekta s prenočišči na njegovi domačiji načrtovala že pred izgradnjo avtoceste. »Z izgradnjo novega lokala sva uresničila dolgoročni načrt, saj Cerkevjak takšen lokal ob izvozu z avtoceste potrebuje,« pravi.

Tako je poslovno-obrtna cona, v kateri je že veliko zaposlenih, dobila lokal, v katerem se bodo lahko odžejali in kaj pojedli. Seveda pa v lokalu, v katerem bo v notranjih prostorih na voljo 30 sedežev in na vrtu še dodatnih 30, pričakujejo tudi druge goste, zlasti domačine in tranzitne goste z avtoceste. Mnogi gostinsko ponudbo Romana in Irene Ploj že poznajo, saj imata že 33 let trgovino in 25 let gostilno v Smolincih. Plojevi razmišljajo, da bi v prihodnje svojo ponudbo še razširili glede na potrebe in povpraševanje.

Že pred časom so Plojevi v Brengovi odprli štiri parkirišča za avtodome. Na njih nudijo tranzitnim gostom brezplačno parkiranje, na avtomatu pa lahko s kovanci plačajo izpust fekalij, oskrbo s čisto pitno vodo in priklop na električni priključek.

Novi bar Plojevih ob poslovno-obrtni coni v Brengovi bo popestril gostinsko in turistično ponudbo v občini Cerkevjak. Če bo pritegnil domače in tuje tranzitne potnike z avtoceste, bo marsikateri od njih kasneje obiskal še kakšno drugo znamenitost, turistično kmetijo ali lokal v Cerkevjaku.

Nov poslovni objekt, v katerem bo tudi bar s toplo in hladno pijačo, stoji v neposredni bližini izvoza z avtoceste in poslovno-obrtni cone v Brengovi.

V Cerkevjaku so na začetku oktobra opravili trgatev Johanezove trte, ki je potomka najstarejše trte na svetu. Ob tej priložnosti je občina v sodelovanju z vinogradniškim, kulturnim in turističnim društvom ter društvom kmečkih žena in deklet pripravila prireditev »Pod klopčcem«, ki so se je poleg številnih domačih vinogradnikov in drugih občanov udeležili tudi poslanec Franc Breznik, več evropskih in slovenskih vitezov vina na čelu z drugim legatom legature za Pomurje Andrejem Šajnovičem, vinske kraljice Cerkevjak, Ptuja, Male Nedelje in Starš, več predsednikov prijateljskih društev vinogradnikov in drugi gosti.

da so v cerkevjaških goricah vremenske razmere in boleznj nekoliko zmanjšale količino grozdja, na srečo pa je bila kakovost dobra, zato bo tudi vinski letnik kakovosten. Župan je skupaj s predsednikom Društva vinogradnikov in ljubiteljev vina Cerkevjak Francijem Zorkom podelil protokolarni stekleničke lanskega letnika vina iz grozdja Johanezove trte za zasluge za razvoj vinogradništva in vinarstva v občini in za sodelovanje. Prejeli so jih Franc Kuri, Rudolf Druzovič, Društvo upokojencev Cerkevjak, Feliks Fekonja, Agneza Kocuvan, Pika bar – Mateja Štrucl, Anton Misja in Darko Škrget.

Zbrane je pozdravil župan Občine Cerkevjak Marjan Žmavc, ki je povedal,

Nato so pod vodstvom občinskega viničarja Damijana Breznika opravili trgatev Johanezove trte, ki je letos dobro rodila.

Na trgatvi potomke stare trte v Cerkevjaku so se zbrali številni evropski in slovenski vitezi vina.

Tomaž Kšela

Prvi ovtar

Na letošnji trgatvi potomke najstarejše trte na svetu v Cerkevjaku so podelili stekleničko vina iz Johanezove trte z listino tudi Rudolfu Druzoviču iz Cerkevjak, ki je bil prvi novodobni ovtar na Štajerskem. Leta 1990, ko je bil zaposlen v mariborskem Vinagu, kjer je delal več kot 20 let, je opravljal delo poklicnega ovtarja v vinogradih na Piramidi nad Mariborom. »Iz tega časa imam veliko spominov, vendar same lepe, nobenega slabega. Čeprav so Mariborčani za rekreacijo množično hodili na sprehode na Piramido, grozdja niso kradli, niti za pokušino ne,« pravi smeje. »Radi pa so pokramljali z ovtarjem. Tako sem se takrat večkrat srečal z znamenitim olimpijcem Leonom Štukljem, kasnejšim mariborskim županom Borisom Sovičem in drugimi znanimi Mariborčani in Mariborčankami, ki so redno hodili na Piramido.

Rudolf Druzovič, ki je star že več kot 80 let, je letos ob občinskem prazniku prejel srebrni grb občine Cerkevjak za delovanje v čebelarstvu, v prostovoljnem gasilskem društvu, v Združenju za vrednote

Rudolf Druzovič je bil leta 1990 poklicni ovtar Vinaga na Piramidi nad Mariborom, na kar ga vežejo lepi spomini.

NOB, v organizaciji Rdečega križa in v društvu upokojencev. Še posebej pa je ponosen na to, da je 40-krat daroval kri.

Tomaž Kšela

Odprli so doživljajsko pot štrka Jožka

V občini Sveta Ana so slovesno odprli doživljajsko učno pot, ki so jo poimenovali »S štrkom Jožkom na pustolovščino«. Na otvoritvi, na kateri so se poleg učenk in učencev sobotne šole, ki jo obiskujejo motivirani in nadarjeni otroci, zbrali tudi njihovi starši, učiteljice in učitelji, sovrstniki iz bližnjih osnovnih šol, župan Občine Sveta Ana Silvo Slaček in direktorica tamkajšnje občinske uprave Renata Trajbar Kurbus.

Zbranim je spregovoril župan Slaček. Povedal je, da je doživljajsko učno pot uredila Občina Sveta Ana v okviru operacije LAS Ovtarja Slovenskih goric, ki jo je financiral Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja. Partnerja pri izvedbi projekta sta bila Lovska družina Sveta Ana in Gostilna Eder. Pot, ki je dolga okoli tri kilometre, je zasnovana kot sprehajalna pot za rekreacijo in učenje v naravi. Pot ni samo za učenke in učence, ki bodo na njej spoznavali naravo, temveč tudi za

popestritev turistične ponudbe v Sveti Ani, ki se ponaša z uglednim certifikatom Slovenia Green Destination Silver. Hkrati bo pot povezovala ljudi vseh generacij in prispevala k medgeneracijskemu sodelovanju. Njena ureditev je po besedah Slačka stala nekaj več kot 96 tisoč evrov, skoraj 40 tisoč evrov pa je občina pridobila iz evropske blagajne. Dela je izvedlo podjetje PGGH, d. o. o., iz Maribora.

Zbrane je nagovoril tudi ravnatelj Osnovne šole Sveta Ana Aleksander Šijanec. Dejal je, da bo nova pot poslej stalnica kurikula osnovne šole. Kot je dejal, mladi na poti ne bodo spoznavali samo naravnega okolja, temveč tudi glavne vzroke za onesnaževanje narave. Ravnatelj se je zahvalil tudi učiteljicam in vzgojitelju, ki so v vsebinskem pogledu zasnovali učno pot: Martini Urbanič Rajšp, Mateji Kop, Nataliji Veingerl in Ireni Rola Bek ter Aleju Kopu, ki so se pri tem naslonili na zgodbo

O pomenu doživljajske poti za učenke in učence ter druge domačine ter hkrati za turistično ponudbo občine Sveta Ana je na otvoritvi spregovoril njen župan Silvo Slaček.

Foto: Tomaž Kšela

upokojene pedagoginje Majde Vrbnjak o štrku Jožku in štoklji Mimi.

Nato so pohodnik vseh starosti krenili po doživljajski poti, na kateri je šest postojank. Na prvi so predstavljeni pot in njeni cilji, na drugi pohodniki dobijo informacije o bontonu v naravi, na tretji so predstavljene različne oblike gibanja v naravi, od

plezanja in skakanja do teka, na četrto se lahko vsakdo podučil o živalih v naravi in skrbi zanje, na peti so informacije o orientaciji v naravi in na šesti je predstavljena zgodba štrka Jožka. Kdor se bo po njej podal na pot, se ne bo samo dobro rekreiral, temveč tudi marsikaj novega naučil.

Tomaž Kšela

Otroci, učitelji in starši na istem bregu

Na Osnovni šoli Sveta Ana so ob tednu otroka organizirali številne aktivnosti in predstave, s katerimi so mladim pokazali, da živijo v spodbudnem okolju.

»S številnimi dejavnostmi ob letošnjem tednu otroka smo od 3. do 9. oktobra na naši šoli učenkam in učencem pokazali, da živijo v spodbudnem okolju, ter jih s tem še dodatno motivirali. Hkrati je bila to priložnost, da smo se učitelji, starši in učenci povezali v trikotnik in pokazali ter dokazali, da smo, ko gre za interese in dobrobit otrok, vsi na istem in ne na nasprotnih bregovih,« pravi ravnatelj Osnovne šole Sveta Ana Aleksander Šijanec. Na matični osnovni šoli in podružnici v Lokavcu ter v vrtcu so ob tednu otroka pripravili izredno bogat program pristočasnih in razvedrilnih dejavnosti, ki ni popestril življenja samo otrokom in šolajoči se mladini, temveč tudi številnim drugim občankam in občanom ter celo turistom in drugim obiskovalcem v kraju.

Sicer pa je bil moto letošnjega tedna otroka v vsej Sloveniji krepitev prijateljstva med sovrstniki, ki si ga mladi želijo. To pa se najbolj krepiti skozi druženje, skupno raziskovanje in spoznavanje življenja, dogodivščine in zabavo. Letos je bil ambasador tedna otroka pevec Nipke – njegova pesem »Šk se mava dobr« govori o lepoti medsebojnih odnosov, pa naj gre za

ljubezenske, prijateljske ali družinske odnose.

Osnovna šola Sveta Ana je ob tednu otroka pripravila toliko različnih aktivnosti, da vseh niti ni mogoče omeniti – od športnih tekem, kulturnih prireditev in likovnih delavnic do potopisnih predavanj in pohodov. Med drugim so letošnje prvošolce sprejeli v Skupnost učencev šole ter zanje pripravili kulturni program in nastop klovna Karlija. Za učenke in učence so pripravili tudi obisk kino predstave ter športni pohod na Mariborsko Pohorje. V aktivnosti so vključili tudi šolski radio, prek katerega so mediatorke vsak dan učenkam in učencem sporočile pozitivno misel. Mladim je posebno izkušnjo prinesel tudi dan brez zaslonov, ki so ga skupaj s svojimi pedagogi preživeli brez mobilnih telefonov in računalnikov ter spoznali moč neposredne medsebojne komunikacije. Neposredni stik s prijateljem ali prijateljico iz oči v oči in čvrst stisk roke lahko prijateljstvo okrepi bolj kot pisanje SMS-sporočil.

Ob koncu tedna pa so se vsi motivirani in nadarjeni skupaj s starši, pedagogi in predstavniki občine napotili na dogodivščino s štrkom Jožkom in štokljo Mimi po novi doživljajski učni poti.

Tomaž Kšela

Trgatev Postičeve trte

»Člani našega društva smo letos Postičevo trto, ki je potomka najstarejše trte na svetu, obrali prej kot običajno. Tudi sicer so bile trgatve v anovskih vinogradih zaradi vremenskih razmer skozi vse leto kakšnih štirinajst dni prej kot običajno,« pravi predsednik Društva vinogradnikov Sveta Ana Viktor Kapl. Društvo ima okoli 35 članov, na trgatvi potomke stare trte pa se jih je zbralo okoli deset, saj so v tistih dneh morali mnogi trgati grozdje v svojih vinogradih.

Za vinogradnike je bilo, kot pravi Kapl, letošnje leto zahtevno, saj je bilo v Sveti Ani junija preveč dežja in je marsikateri vinograd napadla peronospora, poletje pa je bilo izredno sušno. Zato so imeli mnogi vinogradniki letos nekoliko manj pridelka, kakovost mošta pa je dobra, zato bo vino kakovostno.

Cepič najstarejše trte na svetu so v Sveti Ani zasadili leta 2009. Trti so nadeli ime po Francu Postiču, ki je bil pred dvema stoletjema zdravnik v Sveti Ani. Veliko je storil za razvoj vinogradništva in sadjarstva ter nasploh za razvoj kraja. V Sveti Ani je

na ogled tudi stalna razstava o njegovem življenju in delu.

Društvo vinogradnikov Sveta Ana vsako leto jeseni pripravi tudi izlet oziroma ekskurzijo, na kateri se članice in člani seznanijo z izkušnjami vinogradnikov doma in v tujini. Lani so obiskali vinogradniški kraj Vodule pri Malečniku, predlani so bili na vinski cesti v Gamlitzu v Avstriji, letos pa so se podali v Vulkanland v Avstrijo, konkretno v St. Anu. »Vsaka nova izkušnja, ki jo pridobimo, je dragocena. V Sveti Ani imamo odlična vina, manjka pa nam še trženjskih znanj in izkušenj, s katerimi bi lahko k nam pritegnili še več obiskovalcev,« pravi Kapl. »Res pa je, da prizadevanja občine, društev in gostinsko-turističnih ponudnikov za razvoj turizma že dajejo rezultate, saj prihaja k nam čedalje več domačih in tujih gostov, mnogi celo z avtobusi. Na naši Domačiji Kapl smo denimo letos doslej zabeležili že 410 nočitev gostov, ki so se v Sveti Ani zadržali več kot en dan in obiskali tudi druge gostinske lokale in znamenitosti v kraju.«

Tako kot vsako leto so tudi letos trgatve Postičeve trte opravili člani Društva vinogradnikov Sveta Ana.

Foto: arhiv Društva vinogradnikov Sveta Ana

Tomaž Kšela

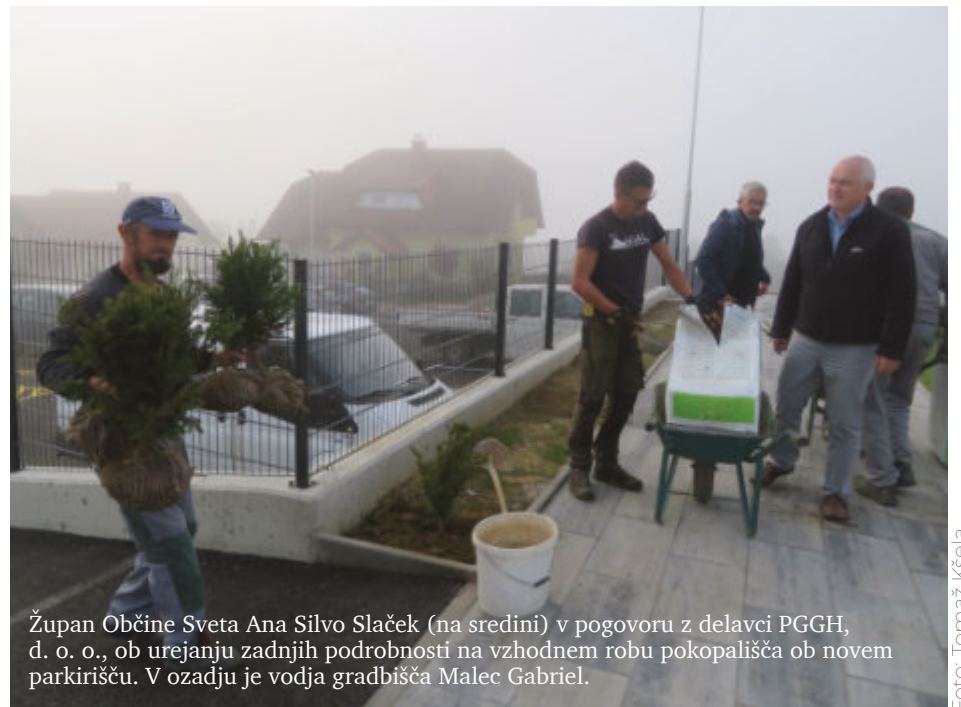
Razširjeno pokopališče bo zadostovalo za najmanj 30 let

V občini Sveta Ana so končali razširitev pokopališča, ki so jo začeli izvajati lani. »Pokopališče v Sveti Ani smo tako celovito prenovili in razširili, da bo glede na demografska gibanja in projekcije zadostovalo za potrebe kraja vsaj za 30 let ali pa še več. Najpomembnejše pa je, da lahko zdaj izvajamo vse oblike pokopov – v enojne ali družinske grobove, v žarne niše ali z raztrosom,« pravi župan Občine Sveta Ana Silvo Slaček.

Za razširitev pokopališča so se na Občini Sveta Ana odločili, ker je že začelo primanjkovati grobov, povečalo pa se je tudi zanimanje za pokope v žarne niše in z raztrosom pepela.

Kot pravi direktorica občinske uprave Renata Trajbar Kurbus, so prvotno nameravali pokopališče razširiti v štirih fazah. Zaradi ugodnih pogojev za gradnjo pa so se kasneje odločili, da bodo investicijo izvedli v celoti v dveh letih z enotnim javnim razpisom. Na njem je bilo za izvajalca izbrano Podjetje za gozdne gradnje in hortikulturo (PGGH), d. o. o., iz Maribora, ki je dela tudi uspešno izvedlo. Vrednost del z davkom na dodano vrednost brez projektov je znašala nekaj več kot 207 tisoč evrov.

Na Občini Sveta Ana se zavedajo, da je pokopališče ogledalo kulture živih. Občina je zato že leta 2006 zgradila novo mrliško

Župan Občine Sveta Ana Silvo Slaček (na sredini) v pogovoru z delavci PGGH, d. o. o., ob urejanju zadnjih podrobnosti na vzhodnem robu pokopališča ob novem parkirišču. V ozadju je vodja gradbišča Malec Gabriel.

Foto: Tomaž Kšela

vežico, pred šestimi leti pa je poskrbela za izgradnjo zidu in ograje na severni in zahodni strani. Ob tokratni razširitvi in prenovi so zgradili ličen žarni zid na južnem robu pokopališča, na vzhodni strani pa so uredili parkirišče za približno 20 avtomobilov, saj je doslej ob pogrebnih primanjkovalo parkirišč.

V novem žarnem zidu je 96 niš za žare. Na severovzhodnem delu pokopališča so uredili za žare še 41 talnih niš. Z razširitvijo pokopališča so pridobili prostor tudi za 48 novih družinskih grobov in 17 enojnih grobov. Poleg tega so na vzhodnem delu

pokopališča uredili 145 kvadratnih metrov površine za raztros pepela, poleg pa so namestili veliko ploščo, na katero bodo zapisali imena pokojnih.

Ob širitvi pokopališča je občina na njem zgradila manjši paviljon za maše in slovesnosti na pokopališču, uredila poti ter namestila vodovodne pipe in drugo urbano opremo. Tako pokopališče ni samo lepo urejeno, temveč je tudi funkcionalno opremljeno.

Tako je videti nova površina za pogrebe z raztrosom pepela. V ozadju je marmornata plošča, na katero bodo izklesali imena pokojnih.

Foto: Tomaž Kšela

Metka Jančar

Prvi pohod mladih planincev na Menino planino

V nedeljo, 16. oktobra, se je 7 mladih planincev iz OŠ Sveta Ana v spremstvu nekaterih staršev odpravilo na prvi planinski pohod v letošnjem šolskem letu. Naš planinski cilj je tokrat bila Menina planina, planota Kamniško-Savinjskih Alp na višini 1453 m nadmorske višine. Čudovito sončno in toplo vreme je bilo kot nalašč za prvi pohod. Ob previdnem koraku in mentorstvu vodnikov PD Gornja Radgona, smo spretno premagovali dokaj strm teren pobočja Menine planine. Po 4 urah vzpona smo le prispeli na vrh planote, kjer nas je čakala prečudovita ravnica polna mehke trave in gorskega cvetja. In seveda planinski dom, ki nas je pocrtljaj s

toplim čajem in okusnimi jedmi. Polni lepih vtisov smo se spustili nazaj v dolino do Gornjega Gradu, kjer nas je čakal avtobus. Na poti nazaj pa smo že načrtovali nove pohodniške cilje. Prijetno utrujeni, a ponosni na svoje prehojene korake, smo se veselega razpoloženja vrnili na svoje domove. Iskrena pohvala in čestitke mojim mladim planincem za prehojeno pot in previden korak! Staršem pa iskrena hvala za podporo in pomoč pri organizaciji pohoda. Vredno je, saj pohodi spodbujajo psihofizične sposobnosti naših otrok, krepijo prijateljske vezi in čut do narave ter vsega lepega.

Foto: arhiv OŠ Sveta Ana

Tomaž Kšela

Drugi rebalans občinskega proračuna

Foto: arhiv občine

fundacijo uskladili, da bo investicija izvedena in sofinancirana v letu 2023. Na odhodkovni strani pa so z drugim rebalansom občinski proračun znižali za blizu 404 tisoč evrov. Zaradi zamika izvajanja nekaterih investicij bodo letos odhodki občine nižji od načrtovanih. Poleg že omenjenih investicij gre še za zamik prenove prostorov za potrebe lekarniške dejavnosti in za zamik izgradnje enote doma za starejše, saj so na Ministrstvu za delo družino in socialne zadeve imeli določene pripombe na izdelan projekt, ki se sedaj usklajuje. Po uskladitvi se pričakujeta čimprejšnja priprava razpisne dokumentacije za izbiro izvajalca in možnost začetka gradnje v spomladanskem času leta 2023. Sicer pa se Občina Sveta Ana letos ne bo dolgoročno zadolžila.

fundacijo uskladili, da bo investicija izvedena in sofinancirana v letu 2023.

Na odhodkovni strani pa so z drugim rebalansom občinski proračun znižali za blizu 404 tisoč evrov. Zaradi zamika izvajanja nekaterih investicij bodo letos odhodki občine nižji od načrtovanih. Poleg že omenjenih investicij gre še za zamik prenove prostorov za potrebe lekarniške dejavnosti in za zamik izgradnje enote doma za starejše, saj so na Ministrstvu za delo družino in socialne zadeve imeli določene pripombe na izdelan projekt, ki se sedaj usklajuje. Po uskladitvi se pričakujeta čimprejšnja priprava razpisne dokumentacije za izbiro izvajalca in možnost začetka gradnje v spomladanskem času leta 2023. Sicer pa se Občina Sveta Ana letos ne bo dolgoročno zadolžila.

Nina Zorman

»Včasih so športniki bolj organizirani kot tisti, ki imajo dosti časa.«

Foto: Nina Zorman

Ko je bila mlajša, so jo začudeno pogledali, ko je povedala, da igra futsal. V športu tradicionalno prevladujejo moški, a tudi to se skozi leta spreminja. Jurovčanka Rebeka Šnofl vedno znova dokazuje, da so tudi ženske vrhunske športnice, saj so njeni uspehi izjemni. Študentka fizioterapije na Alma Mater Europea je več kot štiri leta stalna članica slovenske futsal reprezentance in kapetanka Kluba malega nogometa Slovenske gorice iz Voličine, ki je marca letos osvojil zgodovinski prvi naslov pokalnih prvakinja in so članice tudi državne podprvakinja. Z ekipo se je udeležila tudi več mednarodnih turnirjev, kjer so osvajali najvišje stopničke. Rebeke smo ujeli med pripravami na težko pričakovano tekmo na Portugalskem, kjer so se pomerile s težkimi tekmicami iz Italije, Belorusije in Portugalske.

Rebeka Šnofl z družino živi na Spodnjem Gasteraju in je s športom tako rekoč povezana že od malih nog: »Prihajam iz nogometne družine. Moj oče igra nogomet, prav tako bratranec, sestrična pa je tudi mene navdušila za igranje futsala.« Skupna strast do futsala jo je povezala tudi z njenim fantom, ki igra za 1. futsal moško ligo v Ljutomeru. Njene uspehe so zaznali tudi na Občini Sveti Jurij v Slovenskih goricah, kjer vsako leto uspešnim dijakom in študentom čestitajo in jim izkažejo pozornost. Uspehi, ki jih posamezniki dosegajo, so tudi uspehi lokalne skupnosti, saj pripomorejo k večji prepoznavnosti tako doma kot v svetu.

Kdaj se je rodila ljubezen do športa?

Že kot otrok sem se vedno ukvarjala s športom, vedno je bil del mene. Najprej sem do 5. razreda trenirala twirling v Lenartu, prve korake v futsalu sem naredila v 4. razredu. Nato sem bolj resno zagrizla v 8. razredu na pobudo sestrične, saj se je takrat v Voličini snovala ženska futsal ekipa in del nje je bila tudi ona.

Ko si v družbi in poveš, da si stalna članica slovenske futsal reprezentance, kakšni so odzivi?

Ko sem začela, so se sploh fantje takoj smejali, češ da ženska in nogomet ne gresta skupaj. Ženski nogomet se je začel kar razvijati, tudi v medijih je bolj izpostavljen, tako da ne čutim zapostavljanja žensk v nogometu.

Kako pogosti so treningi in kje potekajo?

Treninge imamo skozi vse leto, 3–4-krat tedensko. Če želiš narediti še kaj zase, je seveda teh še toliko več: na primer tek za vzdrževanje forme, saj je tudi čez poletje dobro ostati v formi. Treningi potekajo v Voličini in Dupleku.

Velikokrat slišimo, da mladim ni mar za Slovenijo, domovino, da ne poznajo niti naše himne. Kakšen je občutek, ko stopiš na igrišče in tvoj dres na srčni strani krasi slovenski grb?

Preplavijo te čustva, ponos. Ko stopim na igrišče, ko slišim našo slovensko himno, mi to da še dodatno motivacijo in adrenalin.

Ponosna sem, da zastopam Slovenijo in da sem Slovenka.

Si tudi kapetanka v KMN Slovenske gorice. Kakšno je tvoje delo in ali je zahtevno?

V klubu so ocenili, da bi bila primerna za to vlogo, jaz pa sem jo z veseljem sprejela. Moja naloga je, da povezujem ekipo, jo motiviram in spodbujam. Težji del moje funkcije nastopi, ko nam na igrišču ne gre najbolje in moram soigralke bodriti, da se lahko najbolje izkažemo.

Ko se udeležite tekem v tujini ali imate kaj dni namenjenih tudi turističnemu ogledu?

Če že imamo kaj prostega časa (uro ali dve), si lahko pogledamo mesto. Drugače pa nimaš ravno časa, saj imaš na dan tekme dopoldan analizo, sledijo počitek, kosilo in sestanek pred tekmo, da se dorečejo zadnje stvari, potem pa sledita še odhod na tekmo in sama tekma.

Kako med poletjem vzdržuješ kondicijo? Kakšna je tvoja prehrana, da ostajaš fit?

Največ hodim tekat. Ker so kvalifikacije dokaj hitro, smo od selektorja dobila podroben načrt, po katerem sem mogla trenirati, saj na tak način vzdržujem kondicijo. Med poletjem je bolj sproščeno in tekam takrat, ko najdem čas. Posebne

prehrane nimam, ampak jem vse v mejah normale.

Kaj je po tvojem pogoj, da si dober športnik?

Mislím, da je precej odvisno od kakovostnih treningov, vztrajnosti, da daš 100-odstotkov od sebe, in pa tudi povezanosti s soigralkami.

Kako starši gledajo na to tvojo športno kariero?

Oče je bil ves čas v nogometu, mama pa je na začetku malo postrani gledala, ko je izvedela, da se bom ukvarjala s futsalom. Zdaj me vsi podpirajo, spodbujajo, hodijo na tekme. To je postala naša rutina.

Po zaključeni 3. gimnaziji se se odločila za študij fizioterapije v Mariboru. Kako to in kakšni so načrti za prihodnost?

Za ta študij sem se odločila, ker se ukvarjam s športom in so poškodbe sestavni del. K sreči se me poškodbe še niso dotaknile. A tudi če bi me poškodba privedla do tega, da se več s tem ne bi mogla ukvarjati, bi bila rada še vedno prisotna kot športna fizioterapevtka. V tem študijskem letu želim diplomirati in se po končani diplomii zaposliti. Če mi bo to uspelo, bi si našla delo čez mejo in tu in tam v kakšnem klubu pomagala s športno fizioterapijo.

Ekipo KMN Slovenske gorice je letos osvojila zgodovinski prvi ženski futsal pokal.

Foto: M24.si

Gabrijela Murko

Presenečenje v vrtcu

Na lep sončen jesenski dan nas v našem vrtcu povsem nepričakovano obišče starejši par – mož z belo palico in s sončnimi očali ter žena, ki ga drži pod roko. Ko ju zagledam v garderobi vrtca, jima ponudim pomoč in ju povabim v pisarno. Gospod mi je nekako poznan, vendar v samem hipu težko rečem, od kod. Povabim ravnateljico Vesno Breznik, da se nam pridruži. Seveda gospoda Boruta Sotlarja in njegovo ženo Slavko prepoznam iz televizijskih ekranov. Razložita nama, zakaj sta prišla, in takoj sva obe dobili solzne oči, saj nisva verjeli slišnemu.

Gospod Borut je oslepel pred 11 leti, diagnoza rak na modih, razširjen v pljuča in možgane. Prestal je mukotrpnost zdravljenje: operacije, kemoterapije in obsevanja. Za mnoge je bil odvisen primer.

A mu je uspelo – s pomočjo uradne medicine, podpore družine in močne lastne volje. Raka nima več, žal pa je zaradi tumorja na možganih oslepel. A se ni predal. Ustvaril si je mizarstvo delavnico, v kateri izdeluje lesene stolčke, ki jih podarja vrtcem. Naš vrtec je že 58. po vrsti, ki mu je ta izredno prijazen par podaril veliko količino lesenih izdelkov – mizic, stolov, lesenih iger itd. Na dan obiska sta jih imela že zraven v prtljajniku kombija, ki ga vozi prijatelj zakoncev in jima tako na tej dobrodelni poti pomaga.

Otroci iz skupin Sončki in Zvezdice so pomagali pri raztovarjanju izdelkov. V zahvalo pa so jima zapeli pesmice. Mizic, stolov, klopi, labirintov, tobogana za žogico, zabojčkov in košaric so se otroci izredno razveselili. Razdelili smo jih na

vseh pet skupin in jih otroci pri svoji igri že uporabljajo.

To zgodbo sem povedala že številnim ljudem, saj se danes stežka verjame dobroti tega para, in prav je, da jo izveste tudi vi. Očarana sem nad življenjsko zgodbo gospoda, ki je bolezen premagal in je živ

dokaz, da je z močno voljo mogoče doseči vse.

Hvala, gospod Borut in gospa Slavka, za presenečenje in darovane lesene izdelke. Za vedno nam bosta ostala v spominu, vsi pa vama želimo predvsem zdravja in uspeha v prihodnosti, ki naj bo čim daljša.

Foto: arhiv vrtca

Občinska uprava

Proračun za leto 2023 investicijsko naravnan

Članica in člani občinskega sveta so v četrtek, 13. oktobra, na 24. redni seji po daljši razpravi sprejeli ceno izvajanja gospodarske javne službe prevzema vsebine in ravnanja z vsebino iz nepretočnih greznic, prevzema blata in ravnanja z blatom iz obstoječih greznic ali malih komunalnih čistilnih naprav. Občina mora z gospodarsko javno službo sprejeti cenik, kar je v skladu z veljavno zakonodajo. Občani bodo tako v naslednjem letu začeli z mesečnim plačevanjem odvoza grezničnih gošč na m³ dobavljene vode, za kar je določena cena v višini 0,3240 evra/m³ brez DDV oziroma za odvoz mulja iz male čistilne naprave po ceni 0,4200 evra/m³ brez DDV, za kar jim bo v nadaljevanju na vsaka tri leta opravljen odvoz. Okrog 65 lastnikov malih čistilnih naprav, ki so zgrajene v občini, bodo mesečno plačevali dodatnih 2.638 evrov na mesec za potrebe izdelave prvih ali kontrolnih meritev ter oceno obratovanja za male čistilne naprave.

Župan Peter Škrlec je svetnikom predložil v sprejem drugi rebalans letošnjega proračuna. Na podlagi dosedanje realizacije in načrtovanih projektov so se z rebalansom ponovno presojali načrtovani prihodki in odhodki letošnjega proračuna. Tako so se z rebalansom povečali načrtovani prihodki in odhodki za 56.734 evrov. Med prihodki v rebalansu proračuna se načrtuje realizacija prihodkov od

udeležbe na dobičku in dividend nefinančnih družb v višini 2.220 evrov. Povečujejo pa se tudi načrtovani prihodki od prodaje zemljišč, in sicer za 50.000 evrov. Med odhodki pa se z rebalansom povečujejo predvsem tekoči odhodki za 3,83 %, tekoči transferi za 1,33 % in investicijski odhodki za 0,46 %. Račun finančnih terjatev in naložb ostaja s predlaganim rebalansom proračuna nespremenjen. Prav tako ostaja s predlaganim rebalansom proračuna nespremenjen račun financiranja. Svetniki so na seji potrdili predlagani rebalans proračuna. V skladu s sprejetimi spremembami in dopolnitvami občinskega proračuna za letošnje leto je občinski svet potrdil tudi predlagane spremembe in dopolnitve Načrta ravnanja z nepremičnim premoženjem Občine Sv. Jurij v Slov. goricah.

Župan Peter Škrlec je v nadaljevanju svetnikom predstavil predlog proračuna občine za leto 2023, v katerem znašajo načrtovani prihodki 4.037.495 evrov, odhodki pa 5.007.435 evrov. Razlika med prihodki in odhodki ter načrtom odplačila glavnice najetih kreditov iz preteklih let bo pokrita s stanjem sredstev na računu konec leta.

Predlagan proračun je investicijsko naravnan, saj kar 65 % vseh načrtovanih odhodkov proračuna predstavljajo investicijski odhodki in investicijski

Foto: arhiv občine

transferi. Največji del odhodkov predstavljajo investicije v cestno infrastrukturo, kar je posledica projekta »Kolesarske povezave na območju ORP Slovenske gorice« in ureditev nujne komunalne infrastrukture v sklopu izvedbe kolesarskih povezav. V letu 2023 se načrtuje rekonstrukcija ceste Jurovski Dol–Malna–Zg. Gasteraj. Med večjimi investicijami, ki so načrtovane za prihodnje leto, je tudi ureditev komunalne infrastrukture za novo stanovanjsko naselje v centru Jurovskega Dola. V letih 2023–2024 se bo začela velika investicija, in sicer dozidava vrta pri Osnovni šoli Jožeta Hudalesa Jurovski Dol, katere ocenjena vrednost je 2.500.000 evrov. Občinski svet je predlog proračuna za leto 2023 v prvi obravnavi sprejel in ocenil, da je pripravljen do te mere, da se o njem opravi javna razprava. Vpogled v predlog proračuna je možen v času uradnih ur v prostorih Občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah, objavljen pa je tudi na občinski spletni strani. Rok za sprejem predlogov in

pripomb občanov in zainteresirane javnosti je do 28. oktobra.

Občinski svetniki so v drugi obravnavi sprejeli še Odlok o ustanovitvi JVIZ in VVZ OŠ Jožeta Hudalesa Jurovski Dol in soglašali s predstavljenim Pravilnikom o uporabi telovadnice in športnega igrišča pri Osnovni šoli Jožeta Hudalesa Jurovski Dol. Za potrebe prihajajočih volitev v Državni svet Republike Slovenije so svetniki imenovali Gregorja Nudla kot predstavnika občine v volilno telo za volitve članov Državnega sveta in za kandidata za člana državnega sveta predlagali Branka Šumenjaka iz Ormoža.

Ob koncu seje je bil občinski svet seznanjen še s poročiloma, in sicer s poročilom predsednice Nadzornega odbora Občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah Elice Sagadin o delu odbora v letih 2021 in 2022 ter s poročilom predsednika Odbora za komunalno in gospodarsko infrastrukturo, varstvo okolja in urejanje prostora Dušana Ribiča o delu odbora v tekočem mandatnem obdobju.

Miroslav Breznik

Po dveh letih spet gostovali na Hrvaškem

Odrasla folklorna skupina Jurovčan iz Kulturnega društva Ivan Cankar Jurovski Dol je 2. oktobra nastopila na kulturni prireditvi 14. Domjaničeve noči v kraju Adamovec pri Zagrebu, ki jo organizira KUD Dragutin Domjanić v spomin na hrvaškega pesnika, po katerem se društvo tudi imenuje.

Jurovčani so se predstavili z odrosko postavitvijo »Pod okno prišel je« avtorice

Cilke Neuvirt in Darinke Kramberger. Zaplesali so zahodnoštajerske ples: tramplan, štajeriš s klobukom, cvajšrit in polko. Z odlično izvedenim programom so navdušili številne obiskovalce in druge nastopajoče folklorne skupine. Stkana so bila nova folklorna prijateljstva. Folkloristi so uživali v sproščenem, veselem in domačem vzdušju ter odlični organizaciji prireditve v celoti.

Foto: arhiv občine

Alenka Fink

S pohodom obeležili rožnati oktober

Foto: arhiv občine

Združenje Europa Donna Slovenija že 25 let z različnimi akcijami in dogodki ozavešča o raku dojke in rakih roditelj ter opozarja na pomen zdravega načina življenja in zgodnjega odkrivanja bolezni. Tudi v letošnjem letu je v ospredju slogan »Bodi in ostani zdrav!«.

V skrbi za občanke in občane se je Občina Sveti Jurij v Slovenskih goricah ponovno odločila pridružiti akciji rožnati oktober. V sredo, 12. oktobra, so tako s krajšim pohodom obeležili omenjeni dogodek. Pred

samim pohodom se jim je pridružila predstavnica Zdravstvenega doma Lenart Jasmina Lah Vreča, ki je predstavila pomen samopregledovanja dojke in zgodnjega odkrivanja raka dojke. Po predavanju so pod vodstvom Cvetke Škrlec naredili nekaj telovadnih vaj za ogrevanje, nato je sledil pohod iz Jurovskega Dola do Varde, kjer so pri Topolnikovih naredili krajši postanek in se okrepcali. Pot so nadaljevali nazaj v dolino do trga v Jurovskem Dolu.

Projekt RUNE

Občane obveščamo, da je za informacije v zvezi z gradnjo širokopasovnega optičnega omrežja (projekt RUNE) v občini Sveti Jurij v Slovenskih goricah na voljo kontaktna številka podjetja Jamada d.o.o.: 064 163 977.

Klice bodo sprejemali od ponedeljka do petka med 8. in 16. uro.

Nataša Bauman

Evropski športni dan v Osnovni šoli in vrtcu Sv. Trojica

Foto: arhiv šole

Za zdrav duh v zdravem telesu so skrbeli že stari Grki in Rimljani. V sodobnem času pa se ta moto zelo načrtovano in skrbno udejanja od zgodnjega otroštva naprej, to pomeni v vrtcu in šoli. V Osnovni šoli in vrtcu Sv. Trojica, kjer poskušajo poleg z učnim načrtom predpisane športne vzgoje in športnih dni učencem šport in gibanje približati na vse možne načine, so se letos prijavi k mednarodnemu projektu Evropski športni dan, ki je prvenstveno namenjen prav promociji športa in gibanja med mladimi.

Športne aktivnosti so izvedli v dveh delih, in sicer 23. septembra, ko so sodelovali učenci od 1. do 5. razreda, in 30. septembra, ko so bili športno aktivni učenci

od 6. do 9. razreda. Posebnost evropskega športnega dne je bila v tem, da so na šolo povabili številne klube in posameznike iz bližnje okolice. Tako so imeli učenci možnost spoznavati najrazličnejše športe, hkrati pa so se lahko navduševali nad športnimi dosežki nekdanjih učencev Osnovne šole in vrtca Sv. Trojica – Kim Juršnik in Eve Babič – ter nad kariero drugih prepoznavnih športnikov, kot sta Špela Kolbl in Špela Rozmanič iz ŽNK Pomurje Nona. Navdušil jih je tudi Bor Rehak Friš, državni prvak v breakdancu. Predstavile so se jim mažoretke iz lenarškega mažoretne kluba Twirling. Učenci so se pod vodstvom predstavnika Kolesarskega kluba TVP Lenart lahko preizkusili tudi na kolesarskem poligonu.

Nataša Bauman

Optika naša vsakdanja

Sodobni čas ne prinaša le modernizacije, tehnologije, umetne inteligence, temveč tudi številne nove potrebe, ki postajajo tako osnovne, kot so hrana, voda in spanec. Med te novodobne potrebe spada nedvomno tudi optika. Občina Sveta Trojica si z županom Davidom Klobaso prizadeva celovito, premišljeno in trajnostno reševati potrebne investicijske posege. Dejstvo je, da je potreb zmeraj več, kot je na voljo denarja, zato je pri izboljševanju obstoječega potrebna velika mera potrpežljivosti in strpnosti, pa tudi razumevanja. Zelo pogosto stvari same ena drugo pogojujejo – na primer optike ni mogoče delati kjerkoli, dokler optična vlakna najprej niso speljana do določene točke, od koder jih je mogoče vejati naprej po celotnem naselju do vsakega

posameznega gospodinjstva. V tem trenutku je v teku največja investicija v Oseku, kjer se izvajajo izgradnja opornih zidov, kolesarskih poti, prestavitve električnega omrežja, novo odvodnjavanje avtobusnih postaj in postavitve javne razsvetljave ter izgradnja močno zelene, pa tudi hudo potrebne optike. Takšnega vložka bosta deležni tudi naselja Zgornje Verjane in Zgornji Porčiči.

Projekt je zelo kompleksen, izvedba pa zahtevna in polna raznolikih izzivov. Kljub temu si izvajalci prizadevajo, da dela tečejo nemoteno in brez prekinitev. Pri vsakem tovrstnem občinskem projektu sta najpomembnejša vestransko razumevanje in sodelovanje. Na tak način sta zagotovljena hitrejši zaključek del in tudi zadovoljstvo vseh vpletenih.

Foto: Nataša Bauman

Nižji razredi so športne aktivnosti prijetno zaključili s skupinskim plesom, ki je nastal pod mentorstvom Plesne šole Samba, starejši osnovnošolci pa so bili deležni predstavitve košarke s strani KK Ajdas Lenart. Tudi zanje so bili pripravljene različni poligoni, na katerih je bilo mogoče uriti spretnosti z žogo. V drugem delu jih je čakal kros ob Trojiškem jezeru. Dodana vrednost evropskega športnega dne je bila v tem, da so učenci dobili še več

raznolikih športnih izkušenj in neposredno od športnikov izvedeli za mnoge skrivnosti, veselja, pa tudi odrekanja na poti športne kariere.

Osnovni namen evropskega športnega dne »je mladim predstaviti šport kot zabavno aktivnost in priložnost za druženje z vrstniki ter jih spodbuditi k redni športni dejavnosti,« je med drugim zapisala profesorica Vesna Törnar.

Foto: arhiv šole

Nataša Bauman

ŠD Sveta Trojica v duhu prijateljskega športnega druženja na primorskem koncu Slovenije

Foto: arhiv društva

Športno društvo Sveta Trojica se je pod vodstvom predsednika društva Valerija Zorka 23. septembra udeležilo memorialnega turnirja, ki ga je organiziralo Športno društvo Centaver v sodelovanju s Postajo prometne policije Koper. V okviru turnirja so se poklonili preminulim članom društva, med drugim domačinu Vinku Močniku, ki se je iz naših krajev preselil in delal na Krasu. Povabljeni gostje so bili deležni prijaznega sprejema in

pogostitve, prejeli so spominske majice in se odpravili na ogled naselja Merezige v slovenski Istri ter na večerjo v Pivki. Za zanimivo druženje, polno novih spoznanj in prijateljstev, so hvaležni svojim sponzorjem – podjetju AJM in Juliji Ajlec Težak, domačemu podjetju Lešnik – Leze, to pomeni Sabini in Sandiju Zemljiču, ter tudi gostiteljem in Darku Trstenjaku iz PPP Koper.

KOTIČEK ZA HUMOR

Za ohranjanje zdravja in dobro telesno kondicijo doktor Emeršič priporoča:
»Kozarec humorja in eno jabolko na dan!«

Trojčanki stojita na avtobusni postaji in prva vpraša drugo: »Na kateri avtobus čakaš?« »Na ENKO,« pravi druga in vpraša prvo: »Pa ti?« »Na TROJKO,« odgovori prva. Kmalu se pripelje avtobus številka 13 in Trojčanki vzhiceno vzklikneta: »Super! Torej se lahko peljeva skupaj!«

Nagradno vprašanje:

Zakaj ta šala ne drži? Ker avtobusov v Trojico NI!

Nataša Bauman

Nabiranje turističnih idej drugje za uspešno delo doma

Foto: arhiv društva

Turistično društvo Sveta Trojica je s svojimi člani, petinštirideset jih je zastopalo posadko, 1. oktobra svoje znanje širilo na strokovni ekskurziji, ki jih je vodila na Primorsko. Z vodenim ogledom Luke Koper so čisto od blizu doživeli nakladanje številnih in raznolikih tovorov. V našem edinem in seveda največjem pristanišču se tvorijo avtomobili, ruda, banane in vsemogoče vrste blaga, ki svojo transportno pot nadaljujejo po vsej celinski Evropi. V naselju Marezige ob vinski fontani so člani društva preizkušali primorska vina in jih primerjali s

štajerskimi, predvsem pa so primerjali pestrost in način ponudbe te žlahtne kapljice tam in doma. V pravi primorski Osmici so si privoščili kosilo, ob katerem so jim domačinke Šavrinke poleg hrane postregle še s pestrim kulturnim programom. In zadnja, zaključna postaja je bila cerkev Sv. Trojice v Hrastovljah. Cerkev slovi po znameniti freski Mrtvaški ples. Člani Turističnega društva Sveta Trojica s predsednico Darjo Šuta in tajnikom Brankom Druževcem na čelu z velikim veseljem navdihujočo izkušnjo delijo z domačini.

Zmago Šalamun

Helidor Cvetko prejemnik odličja

10. oktobra smo obeleževali svetovni dan duševnega zdravja, ki je letos potekal pod geslom Duševno zdravje za vse. Kot vsako leto, so tudi letos v Kazinski dvorani SNG Maribor podelili odličja in priznanja najboljšim in najuspešnejšim učiteljem in vzgojiteljem v Mariboru in okolici. Med prejemniki odličja Gustava Šiliha se je znašel tudi Trojičan, priznan psiholog Helidor Cvetko, ki je visoko odličje prejel kot posebno priznanje za uspešno delo na področju vzgoje in izobraževanja otrok. Ob prejemu priznanja je bil vidno ganjen in je povedal: »To odličje mi veliko pomeni, saj ga razumem kot potrditev dobrega dela tekom 40-letne kariere, koristnosti, pomaganja mnogim, predvsem pa neškodovanja. Rad sem delal in vseskozi ostal lokalpatriot in izredno vesel sem bil, ko so iz osrednje Slovenije in drugod iskali moja specialna znanja.«

Kot so zapisali v obrazložitvi, si je Helidor Cvetko, univerzitetni diplomirani psiholog, psihoterapevt, zapriseženi sodni izvedenec, supervizor in dolgoletni direktor ter svetovalni delavec Svetovalnega centra Maribor, zaslužil odličje zaradi izjemnega doprinosa na področju duševnega zdravja in dobrobiti vseh udeležencev vzgojno-izobraževalnih procesov.

»Bil je prepoznan strokovnjak, na katerega so se obračali tako starši kot strokovni

Foto: osebni arhiv

delavci šol in drugih strokovnih institucij. Intenzivno je sodeloval z zdravstvenimi institucijami, centri za socialno delo, sodišči, zavodom za šolstvo, kjer je bil član komisije za usmerjanje otrok s posebnimi potrebami, bil je sodelavec Univerze Sigmunda Freuda Ljubljana, Fakultete za psihoterapijo, sodeloval je s Filozofsko fakulteto Univerze v Mariboru kot mentor študentom in vabljen predavatelj. Izjemna je njegova zapuščina dopisovanja z mladimi v tiski, ki jim je na portalu tosemjaz.si svetoval skoraj 10 let. Bil je aktiven član Slovenskega društva za integrativno psihoterapijo in Slovenske krovne zveze za psihoterapijo,« so zapisali v predlogu za podelitev odličja Gustava Šiliha iz Poslovne skupnosti osnovnih šol Maribor.

Nataša Bauman

90 let Justine Vogrinec

Gospa Justina Vogrinec je na svoji rojstnodnevni torti 17. 9. 2022 s ponosom upihnila svojih 90 svečk. Ob tem visokem življenjskem jubileju jo je v Domu starejših občanov Lenart, kjer stanuje, obiskal župan Občine Sveta Trojica David Klobasa s predstavniki Rdečega križa Sveta Trojica in predsednikom Društva upokojencev Sveta Trojica.

Nataša Bauman

Golažijada v Paracentru Osek

1. oktobra je bilo v Paracentru Osek v občini Sveta Trojica še posebej pestro. Društvo paraplegikov Podravja je tam pripravilo že tradicionalno golažijado, ki je pravzaprav tekmovanje v kuhanju golaža. V kuharskih spretnostih pri kuhanju golaža se je pomerilo kar osem ekip iz pokrajinskih društev Zveze paraplegikov Slovenije. Komisija je naziv najokusnejšega golaža dodelila Društvu paraplegikov jugozahodne Štajerske – Celja. Tudi župan Občine David Klobasa se je odzval povabilu Paracentra Osek in z vsemi delil navdušenje.

Foto: arhiv društva

Nataša Bauman

Krožišču Trojica - jug se obeta družabnik na zgornji strani griča

Župan Občine Sveta Trojica David Klobasa je napovedal naslednji projekt, nov investicijski vložek občine, in sicer izgradnjo krožišča Na griču. V sklopu projekta bo opravljena prestavitve transformatorske postaje, izvedeni bosta izgradnja vse potrebne komunalne infrastrukture, vključno s kolesarskimi stezami, pločniki in javno razsvetljava, ter sanacija z asfaltiranjem ceste Škerget-Šebinek. Napovedana investicija bo finančno največja v zgodovini naše občine, saj gre za izjemno zahteven projekt, ki

poleg izgradnje krožišča zajema tudi sanacijo plazju. Dela naj bi stekla predvidoma še letos in se zaključila konec leta 2023. Vizualizacijo krožišča si lahko ogledate na povezavi:

Foto: arhiv občine

Foto: osebni arhiv

Zmago Šalamun

V zavodu Hrastovec več kot petmilijonske investicije

Na začetku oktobra je direktor SVZ Hrastovec Aleksander Gungl podpisal tri pogodbe z izvajalci, in sicer: za izgradnjo sedmih bivalnih enot v Lenartu, za obnovo zunanega baročnega stopnišča v gradu Hrastovec in za obnovo mostu, prek katerega je možen dostop do gradu na Tratah. Skupna vrednost vseh treh investicij znaša nekaj več kot 5,2 milijona evrov.

Gradnja enote v centru Lenarta se bo začela še letos

SVZ Hrastovec je v oktobru začel z gradnjo sedmih dislociranih bivalnih enot in dveh pomožnih objektov na 1.818,3 m² neto tlorisne površine v Lenartu. Namen je vzpostavitev 70 postelj v eno- in dvoposteljnih sobah z možnostjo vzpostavitve sive in rdeče cone, ki sta se izkazali kot nujni v epidemiji nalezljivih bolezni. Investicijska vrednost projekta je 5.029.788,77 evrov z vštetim DDV. Investicija je načrtovana na način, da vključuje v optimalni možni meri naravne gradbene materiale, prostorske rešitve, prilagojene invalidom, in energetsko samooskrbne objekte, ter skladno s cilji izboljšanja bivalnega standarda in izboljšanja varnosti v slabih epidemioloških razmerah. Prostorske rešitve vključujejo v maksimalni meri specifične potrebe oseb s težavami v telesnem razvoju ter gibalno in senzorno oviranih odraslih oseb ter njihovih svojcev in drugih oseb iz njihove osebne socialne mreže (ostalo so javne površine in notranji namenski prostori, tako za stanovalce kot za zunanje uporabnike). Načrtovani objekt v lokalnem okolju predstavlja pridobitev z vidika koristi možnih socialnih dejavnosti, novih delovnih mest, odpravlja diskriminacijo na podlagi invalidnosti, povečuje možnost medgeneracijskega sodelovanja in druženja. Ukrepi izboljšujejo bivalni standard osebam s težavami v duševnem zdravju in razvoju ter omogočajo varno bivalno okolje za vse uporabnike. Novogradnja je načrtovana kot nizkoenergijski objekt, pri tem pa se upošteva tudi uporaba lesa v največji možni meri za tovrsten objekt. Investicija je načrtovana skladno s ciljem zagotavljanja prijaznega in varnega bivalnega okolja uporabnikom socialnih storitev. Z investicijo se bo izboljšal bivalni standard, zagotovila se bo infrastruktura za izvajanje storitev v skupnosti.

»Vsi se zavedamo, da je v obstoječih

enotah, kjer si več stanovalcev deli eno kopalnico in bivalne prostore, okužbe novega koronavirusa zelo težko zaježiti. S to pridobitvijo se bodo te razmere izboljšale. Vse naše investicije, ki jih letos ni malo, peljejo po poti izpraznitve graščine, v kateri stanovalci bivajo že dobrih 70 let. Skrajni čas je, da se ljudje izselijo iz teh prostorov in zaživijo v primernem okolju. V samem gradu je trenutno 90 stanovalcev, v Lenart se jih bo preselilo 70. Za naslednje selitve se že pripravljajo dokumentacija in določeni nakupi, tako da verjamem, da se bo grad dokončno izpraznil v treh do štirih letih. Ko se bodo zgradile enote v Lenartu, se bodo stanovalci varovanega oddelka iz gradu preselili v depandansi A in B v Hrastovcu,« je ob slavnostnem podpisu pogodbe za izgradnjo enot dejal direktor SVZ Hrastovec Aleksander Gungl.

Pogodbo sta ob prisotnosti župana podpisala direktor SVZ Hrastovec Aleksander Gungl in direktor Podjetja Gradnje Lenart, d. o. o., Marjan Bračko.

Baročno stopnišče gradu Hrastovec bo obnovljeno v letu 2023

V SVZ Hrastovec ob skrbi za nekaj manj kot 600 stanovalcev skrbijo tudi za ohranjanje gradu Hrastovec, v katerem še vedno biva nekaj stanovalcev zavoda. V zadnjem letu so se potegovali za dodatna sredstva za obnovo baročnega stopnišča gradu, ki so zaprta zadnjih 20 let. S to investicijo, ki jo država sofinancira v višini 100.000 evrov, se bo izgled tega dela gradu zelo izboljšal, izboljšala se bo tudi uporabnost tega dela gradu, saj bodo stopnišče lahko uporabljali stanovalci in tudi drugi obiskovalci gradu.

Za obnovo stopnic je Ministrstvo za kulturo namenilo 100.000 evrov in sredstva so bila medresorsko prenesena na Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Projekt obnove so v zavodu pripravili skupaj z Zavodom za kulturno dediščino Maribor, ki je pripravil tehnično dokumentacijo za obnovo. Del sredstev pa bo primaknil tudi sam zavod. Računajo, da bi s projektom obnove stopnišča zaključili v naslednjih dveh letih.

Izvajalsko pogodbo sta ob prisotnosti predstavnikov Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Maribor podpisala direktor SVZ Hrastovec Aleksander Gungl in direktor podjetja GNOM, d. o. o., Jožef Drešar.

Izvajalsko pogodbo sta ob prisotnosti predstavnikov Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Maribor podpisala direktor SVZ Hrastovec Aleksander Gungl in direktor podjetja GNOM, d. o. o., Jožef Drešar.

Foto: Nina Zorman

Obnova mostu pri gradu Cmurek

»S temi sredstvi bomo izvedli najnujnejša vzdrževalna dela, ki so nujno potrebna za samo uporabo gradu. Tam deluje Muzej norosti, s katerim zelo dobro sodelujemo, in tudi po tej obnovi bo delovanje muzeja v gradu omogočeno še naprej.«

Grad Cmurek, v katerem je do leta 2004 delovala enota SVZ Hrastovec, je še vedno v upravljanju zavoda. Ker je grad več let sameval, tudi ni bil deležen obnove s strani zavoda. Od leta 2013 v gradu deluje Muzej norosti, ki se ukvarja z raziskovanjem, ohranjanjem in predstavljanjem zgodovine gradu Cmurek na Tratah, ki spada med najstarejše in največje gradove na Slovenskem. V Muzeju norosti so vložili veliko ur prostovoljnega dela za obnovo in ohranitev gradu ter so tudi podali pobudo za pridobitev sredstev za obnovo, saj si vseskozi prizadevajo za ohranitev tega bisera. Upravljavca gradu je še vedno SVZ

Hrastovec, zato se je lahko prijavil na razpis in tako so letos na razpisu pridobili 50.000 evrov državnih sredstev za obnovo gradu Cmurek. S pridobljenimi finančnimi sredstvi bodo obnovili most, prek katerega je omogočen dostop do samega gradu.

»S temi sredstvi bomo izvedli najnujnejša vzdrževalna dela, ki so nujno potrebna za samo uporabo gradu. Tam deluje Muzej norosti, s katerim zelo dobro sodelujemo, in tudi po tej obnovi bo delovanje muzeja v gradu omogočeno še naprej,« je o obnovi povedal direktor SVZ Hrastovec Aleksander Gungl.

Izvajalsko pogodbo sta podpisala direktor SVZ Hrastovec Aleksander Gungl in direktor podjetja KGS Krajnc, d. o. o., Janez Krajnc.

Vodstvo SVZ Hrastovec dela vse, da se grad v naslednjih treh do štirih letih izprazni. Z zagotavljanjem novih prostorov želijo varovane enote preseliti v drug objekt na lokaciji Hrastovec. Gibalno ovirane stanovalce pa bodo preselili v lokalno skupnost, kjer bodo zgrajeni primerni objekti, prilagojeni invalidnim osebam. Tako se tudi za te ranljive skupine in sam zavod kaže boljša prihodnost.

»Za grad predvidevamo, da se po izpraznitvi nameni za turistične namene in samo lokalno skupnost ter tudi za domačine, da ga bodo lahko obiskali in si ga ogledali, saj je to, vsaj po mojem mnenju, eden lepših gradov v Sloveniji, za katerega mnogi sploh ne vedo. Menim tudi, da je dobro ohranjen, in s temi obnovami, ki zdaj sledijo, bo ta biser še lepši,« pravi direktor SVZ Hrastovec Aleksander Gungl.

Pogodbo sta ob prisotnosti župana podpisala direktor SVZ Hrastovec Aleksander Gungl in direktor Podjetja Gradnje Lenart, d. o. o., Marjan Bračko.

Foto: Nina Zorman

Izvajalsko pogodbo sta podpisala direktor SVZ Hrastovec Aleksander Gungl in direktor podjetja KGS Krajnc, d. o. o., Janez Krajnc.

Foto: Nina Zorman

Aleksandra Papež

Tudi vaš dežnik je lahko balon!

Direktorici zavodov predali bralni kovček Objem besed

Foto: Rosana Lorbek

Morda ste ob obisku Knjižnice Lenart opazili, da so zgornje police naših knjižnih omar zasedli dežniki vseh barv. Z njimi se spominjamo znane slovenske pravljice Moj dežnik je lahko balon, ki je prva objavljena pravljica še danes priljubljene avtorice knjig za mlade bralce Ele Peroci, ki se je letos posebej spominjamo ob 100. obletnici rojstva. Navedena pravljica je prvič izšla leta 1955 in je do danes doživela več ponatisov in skupno več kot sto tisoč izvodov. Hkrati pa nas pod svoj dežnik vabi tudi medved iz kratke sodobne živalske pravljice Svetlane Makarovič Pod medvedovim dežnikom, ki je prvič izšla leta 1972. Navsezadnje se je v Slovenske gorice že opazno prikradla jesen in prijetna družba gozdnih živali nam tudi skozi zgodbe v teh hladnejših dneh še kako prija, zato smo jih posebej izpostavili na oddelku za mlade bralce Knjižnice Lenart in tudi v

naši enoti v Voličini, kjer vas pričakujemo ob ponedeljkih od 14. do 16. ure, na Sveti Ani, kjer smo vsak torek od 14.30 do 16.30, in v Cerkevniku, kjer smo prav tako ob torkih od 14.00 do 16.00, razen v času šolskih počitnic in praznikov.

Te dni obiramo plodove in sadove in naših sadovnjakih in po vrtovih. Pri tem pa nam še kako prav pridejo košare, korpi, ceje itd. Mi smo jih razstavili v sklopu Tedna kulturne dediščine in Dnevov kulturne dediščine 2022 in razstavljenemu dali naslov Zgodbe iz slovenskogoriškega korpa, ker nas prav ti skrbno spleteni izdelki spominjajo na že doživeto, morda v otroštvu in mladosti, in tkejo zgodbe naših spominov. Zapišite, da ne bo pozabljeno, in vabljeni k ogledu razstave do konca oktobra v prostore Knjižnice Lenart.

Knjižnica pa ni le v prostorih, ki jih poznamo, včasih z nekaj knjigami in

lutkami vzame pot pod noge. Teden otroka smo s pravljčnim obiskom obogatili za vse skupine vrtca v Sveti Trojici, Jurovskem Dolu, Voličini in Selcih. Direktorica Knjižnice Lenart Petra Kranvogel Korošec je v sklopu nacionalnega meseca branja predala bralni kovček Objem besed uporabnikom VDC Polž Maribor, enota Lenart. V Tednu otroka smo k vpisu povabili prvošolce na našem območju in osebe do 18. leta ob vpisu presenetili s sladko pozornostjo, več kot 50 pa se nas je zbralo v pravljčnem kinu, ki smo ga pripravili. Skupaj smo se imeli res dobro,

kakor se je glasila letošnja pobuda projekta Teden otroka.

Vredno pa je razmisliti tudi o načinu branja in skrbi za svoj vid ob svetovnem dnevu vida in bele palice, saj sta zdravje oči in jasen vid pomembna za kakovost življenja, na kar lahko vpliva tudi način prehranjevanja, zato ta mesec vabljeni k izboru romanov na temo kulinarike ob minulem svetovnem dnevu hrane ter k listanju priročnikov o pripravi ozimnice.

Vsak dežnik je res lahko balon, v družbi knjig zagotovo! Poletite!

Foto: Rosana Lorbek

KTD Selce

15 let KTD Selce in pevcev ljudskega petja

Petek, 23. septembra, je bil v Selcih za ljudi, ki imajo radi kulturo, povezano z ljudsko glasbo, prav poseben dan. Odvijala se je prireditev, ki je bila posvečena 15. obletnici pevcev ljudskega petja in KTD Selce. Prav pevci so bili med ustanovitelji društva in njegovimi začetki delovanja. Kasneje so privabili še kulturnike, ki se radi ukvarjajo z gledališko dejavnostjo, in tako zdaj društvo vključuje tri sekcije: pevce ljudskega petja, starejšo dramsko skupino in mladinsko dramsko skupino. Vsi so se predstavili tudi na prireditvi ob 15. obletnici delovanja. Največ pozornosti so namenili ljudski glasbi, o njenem pomenu pa je kar nekaj spregovorila tudi povezovalka prireditve Saška Kurnik.

15-letno delovanje pevcev ljudskega petja je bilo zelo aktivno. Veliko so nastopali po raznih krajih, navezali stike s skupinami ljudskih pevcev in godcev širom naše Slovenije in prav zato so mnoge povabili tudi, da skupaj praznujejo njihov 15. jubilej. Tako so prireditev s pesmijo popestrili ljudski pevci DU Cerkevnik, ljudski pevci DU Sv. Trojica, ljudske pevke DU Lenart, ljudski godci KD Simon Gregorčič iz Velike Nedelje, vokalno-instrumentalna skupina DU Tišina Cvetje v jeseni. Na prireditvi seveda niso manjkali niti malčki iz vrtca Selce, ki obiskovalce vedno navdušijo. S harmoniko se je predstavil tudi učenec Luka Pučko iz Selc, ki je pokazal velik napredek od takrat, ko je

pred sedmimi leti prvič stopil na ta oder. Tudi domačin Aljaž Živko, ki je skoraj redni gost domačega odra, je s svojim prijateljem zelo navdušil občinstvo. Izredna popestritev so bile mažoretke Twirlinga, plesnega in mažoretnega kluba Lenart. Občinstvo pa se skoraj ni moglo posloviti od Dvorjanskih muzikantov, saj so jih z bučnim ploskanjem zaprosili, da zaigrajo še dve dodatni skladbi. Domača mladinska dramska skupina pa je nasmejala in očarala vse gledalce s čudovito odigranim skečem Mama. Seveda prireditev ni potekla brez nastopa pevcev ljudskega petja KTD Selce, ki jim je bila sama prireditev tudi namenjena. Kot se za slavljence spodobi, so pevci s svojim ubranim petjem prireditev začeli in tudi zaključili.

Vsi sedanji pevci so v skupini že vseh 15 let. Na samem začetku je skupina štela 12 članov. Zaradi prezasedenosti sta po nekaj letih prenehala delovati njihov prvotni vodja Janez Kurnik in takratni predsednik društva Jože Lackovič, ki ju seveda vsi še vedno močno pogrešajo. Kratek čas so med njimi bili tudi Mirko Čeh, Tone Bunderla in Ivan Vogrin. Žal je skupina zaradi smrti izgubila že tri pevce, in sicer Vinka Strgarja, Marico Svenšek in Mirka Ornik, ki pa so vsi ostali nepozabni v njihovih srcih. V sedanji sestavi so: Marija Kurnik, Zofija Belna, Marta Lešnik, Anica Lešnik, Alojz Rojko, predsednica skupine Olga Ornik in njihov vodja Janko Potrč. V 15 letih

delovanja so imeli že toliko nastopov, da jih najbrž niti več ne štejejo. Nastopali so na občinski in regionalni ravni ter tako ponesli širše tudi ime svojega kraja. Vsako leto sodelujejo tudi na revijah ljudskega petja, kjer so dosegli že lepe uspehe. Zelo radi obiščejo stanovalce po raznih domovih starostnikov in jim z ljudsko pesmijo polepšajo dan ter jim za nekaj časa pričarajo čas njihove mladosti. Da bi se ljudska pesem ohranila, so že v prvih letih svojega delovanja posneli tudi kaseto. Vse

to od njih zahteva tudi veliko dela, vaj, časa in odrekanja. Kljub temu pa si za vse to radi vzamejo čas, saj jih pesem družijo, lepo jim je skupaj, so pravi prijatelji.

Ob samem koncu prireditve sta slavljencem izrekla zahvalne in spodbudne besede predsednica KTD Selce Karin Petko in vodja JSKD, območne izpostave Lenart Breda Slavinec, ki pa jim je za 15-letno delovanje podelila tudi Maroltove značke.

Foto: arhiv društva

Nina Zorman

Lenartčan Sven Hojs na svetovnem pokalu osvojil srebrno kolajno

Foto: osebni arhiv

Na začetku oktobra so športno dvorano Bonifika v Kopru zasedli tekvondoisti s celega sveta. Na svetovnem pokalu v neolimpijski različici tekvondoja ITF v različnih starostnih kategorijah od 12. leta naprej se je predstavilo okoli 1600 borcev iz 55 držav, med njimi tudi 25 Slovencev. Domači tekmovalci so v različnih kategorijah osvojili osem kolajn. Kakšno vzdušje je bilo med tekmovalci, nam je povedal Lenartčan Sven Hojs, ki se je domov vrnil bogatejši za srebrno medaljo.

Svetovni pokal v tekvondoju ITF, ki se je minuli vikend odvijal v Kopru, je končan. Kakšni so tvoji občutki?

Po tekmovanju se počutim zelo dobro, lahko povem, da sem ponosen nase. Res je, da sem odšel na samo tekmovanje v cilju po medalji, kar se mi na koncu ni izšlo, saj sem izgubil z majhno razliko proti kasnejšemu zmagovalcu kategorije, vendar sem s prikazanim zadovoljen. Odboril sem se tako, kot se znam, in to tekmovanje je bilo dokaz, da sem že zdaj v dobri formi.

Tekmovanja se je v različnih kategorijah udeležilo okoli 1600 borcev iz 55 držav. V kateri kategoriji si tekmoval ti in kako si se odrezal?

Tekmoval sem v disciplini borb, posamično in ekipno. Posamično sem tekmoval v članski kategoriji do 69 kg, kjer nas je bilo v kategoriji 39. Zmagal sem tri borbe, v četrtfinalu pa sem izgubil proti kasnejšemu zmagovalcu turnirja iz Argentine. V ekipnih borbah, kjer se pomeri 5 tekmovalcev, sem nastopal s svojimi klubskimi sotekmovalci in smo premagali tri nasprotno ekipe. V polfinalu smo celo premagali aktualne evropske prvake in nato v finalu žal mogli priznati premoč ukrajinski ekipi. Tako sem domov prišel s srebrno medaljo.

Kakšni so bili tekmeči, v čem so bili boljši/slabši?

V kategoriji nas je bilo 39, večino nasprotnikov sem poznal. Tokrat sem prvič nastopil na članskem tekmovanju, kjer so bili prisotni tekmovalci z vsega sveta, ne samo iz Evrope. V prvi rundi sem premagal Japonca, v drugi Argentinca, v tretji Ukrajinca in nato izgubil z Argentincom. Argentinca me je, moram priznati, predvsem presenetil, saj je imel čisto drugačno tehniko gibanja in udarjanja.

Prav tako je veliko bežal z borišča. Na žalost je pravilo na svetovnih pokalih, da vse borbe razen finalne trajajo 1-krat po 3 minute, tako da ni bilo možnosti posveta s trenerjem med samimi rundami. Če bi bilo to možno, verjamem, da bi s pomočjo trenerja tega borca premagal.

Kako se je odrezala vaša ekipa?

Slovenska reprezentanca je dosegla štiri prva mesta, eno drugo mesto in tri tretja mesta. Zelo dober rezultat za ekipo, ki je štela 34 tekmovalcev.

Kako so potekale tvoje priprave na svetovni pokal?

Priprave so se začele meseca avgusta. Treniral sem devetkrat tedensko – v ponedeljek, sredo, petek in sobota dopoldne ter od ponedeljka do petka tudi popoldne. Treningi so bili različni. Na začetku priprav smo večinoma delali na fizični pripravljenosti, na sredini priprav na tehniki, zadnja dva tedna pa smo večinoma spirirali.

Kako si dvigoval psihično pripravljenost?

Moram priznati da do samega dneva pred borbami sploh nisem bil živčen. Dan pred borbo pa so se začeli majhni živčki, ponoči sem se tudi nekajkrat zbudil. Zjutraj sem vse to rešil z dobrim zajtrkom, ko sem prišel v dvorano, pa sem si nadel slušalke in se poskušal čim bolj odmakniti od samega dogajanja, da se umirim. Kakšno uro pred tekmovanjem sem se začel segrevati, potem pa sem se z vsako borbo posebej še bolj sprostil.

Tekmovanje se je začelo v torek, 4. oktobra, in se zaključilo s slovesnostjo v soboto. Si bil vse dneve v Kopru in kaj se je dogajalo v tem času? Ste imeli tudi čas za spoznavanje in zabavo?

V ponedeljek smo prišli v Portorož, kjer smo imeli uradno tehtanje. Potem so tekmovanje porazdelili med različne discipline in starostne kategorije. Članske kategorije v borbah so prišle na vrsto komaj v petek. Do takrat smo dneve preživljali v hotelskih sobah ali pa ob morju. Če je nastopal kateri od Slovencev, smo ga seveda šli tudi v živo podpret v dvorano. V petek in soboto, ko sem imel tudi sam tekmovanja, pa sem bil ves dan v dvorani. Po sobotni zaključni slovesnosti je bil

organiziran Sayonara party, kjer smo se malo poveselili in podružili z ostalimi tekmovalci in trenerji.

Gre za res številne delegacije, kako je bilo prvenstvo organizirano?

Tekmovanje je bilo organizirano zelo dobro. Ni bilo nikakršnih zamud med kategorijami. Prav tako je bilo za nastanitve zelo dobro poskrbljeno. Države, ki niso prišle z lastnim cestnim prevozom, so tudi imele organizirane avtobusne prevoze, za katere pa nisem slišal nikakršnih pripomb.

Slovenski borci so osvojili osem odličij, od tega štiri zmage. Aleš Lorber je zmagal med

veterani (36–45 let) v kategoriji nad 86 kg, Urša Terdin med članicami do 70 kg, Larisa Žagar Slemenšek med članicami do 65 kg, članice pa so dobile tudi ekipno tekmo.

Člani so ekipno zasedli drugo mesto, Žiga Zagoranski je bil med člani do 63 kg tretji, prav tako Marko Pečar med mladinci do 65 kg in Tibor Oblak med kadeti do 60 kg.

Šlo je za tekmovanje, ki je na sporedu vsaki dve leti in se izmenjuje s svetovnim prvenstvom. Po mnenju tekmovalcev gre za še močnejšo različico od prvenstva, saj na svetovnem prvenstvu velja omejitev enega tekmovalca na državo, v svetovnem pokalu pa jih lahko nastopa več.

Foto: osebni arhiv

RADIO

96,4 MHz

Slovenske gorice

www.rsg.si

02/55 55 000

Ta pravi!

RKS OZ LENART

NAČRT
KRVODAJALSKIH
AKCIJ

November

Petek, 4. 11. / OO RK Benedikt / Stari vrtec / 7:30 - 11:00

Sreda, 16. 11. / OO RK Sveta Ana / OŠ Sv. Ana / 7:30 - 11:00

POPRAVEK

V prejšnji številki Ovtarjevih novic, ki je izšla 29. septembra 2022, so na strani 19 objavljena **Pravila o izrabi časopisnega prostora v predvolilni številki časopisa Ovtarjeve novice**, ki izide v četrtek, 17. novembra 2022, za predstavitev kandidatov, političnih strank in njihovih programov v času volilne kampanje za redne volitve v občinske svete in redne volitve županov, ki bodo 20. novembra 2022.

Šesti odstavek volilnih pravil se glasi: »Oglasi morajo biti pripravljene za tisk v zakupljeni velikosti oglasa in v tiskarski kakovosti CYMK (PDF/X-1a, PDF/X-3 ali TIFF). Besedila morajo biti v krivuljah. Zaporedje brezplačnih predstavitev organizatorjev volilne kampanje določa datum prejetja popolnega gradiva na elektronski naslov urednika (urednik@ovtar24.si).«

Ta odstavek se spremeni in se pravilno glasi: »Oglasi morajo biti pripravljene za tisk v zakupljeni velikosti oglasa in v tiskarski kakovosti CYMK (PDF/X-1a, PDF/X-3 ali TIFF). Besedila morajo biti v krivuljah. Zaporedje predstavitev organizatorjev volilne kampanje bo objavljeno po izžrebanem vrstnem redu, ki ga opravi občinska volilna komisija posamezne občine. Vsa gradiva morajo biti poslana do roka na elektronski naslov urednika (urednik@ovtar24.si).«

Zadnji rok za oddajo volilnih oglasov za novembrsko številko časopisa Ovtarjeve novice je v petek, 4. novembra 2022, do 23.59.

Uredniški odbor
časopisa Ovtarjeve novice

Marta Jemenšek in Melita Kramberger

Srečanje mladih planincev Pomurja

V nedeljo, 9. 10. 2022, smo imeli srečanje mladih planincev MDO Pomurja pri Sv. Trojici. Pri jezeru ob plezalni steni smo imeli zbirališče, kjer se je zbralo približno 120 mladih planincev iz Murske Sobote, Lendave, Ljutomera, Gornje Radgone in Benedikta. Po uvodnih pozdravih smo se podali na pohod po nasipu Trojiškega jezera do naselja Zg. Porčič, prek gozda do kmetije Postružnik, kjer smo imeli krajši postanek in se potem po dolini vračali v Sv. Trojico in zaključili pohod ob Trojiškem

jezeru. Sledili so kratek kulturni program mladih glasbenikov in plesalcev iz Osnovne šole Benedikt ter športne igre. Druženje smo zaključili ob 14. uri in se vsi zadovoljni vrnili domov. Zahvala gre predsedniku PD Hakl Dragu Lipiču, ravnatelju Darku Škergetu, vsem spremljevalcem iz Osnovne šole Benedikt in Svete Trojice ter vsem vodnikom, ki so pomagali, da je bila nedelja še lepša in bogatejša za novo izkušnjo.

Foto: arhiv društva

Izdajo časopisa v letu 2022 sofinancira
Ministrstvo za kulturo RS.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

maribor
24.si

Egon Kovačević

14. november – svetovni dan sladkorne bolezni

Društvo diabetikov Lenart bo ob svetovnem dnevu sladkorne bolezni, 14. novembra, organiziralo dodatne dejavnosti. Ob rednem mesečnem pohodu za člane, načrtovane za 7. novembra, bo v Lenartu 5. novembra strokovno predavanje o sladkorni bolezni in 19. novembra brezplačno javno merjenje glukoze v krvi.

Ker sladkorna bolezen postaja vse bolj pereč problem sodobne družbe in ker na podlagi analiz ugotavljajo, da za to boleznijo zboleva vse več mladih, pozivajo vse občane, da izkoristijo priložnost za brezplačno testiranje. Glede na značilnosti modernega življenjskega stila si v društvu

prizadevajo za ozaveščanje o preventivnih aktivnostih v izogib morebitnim kasnejšim nepotrebnim zapletom. O pasteh in tveganjih v zvezi s sladkorno boleznijo bodo prav tako govorili in izobraževali na strokovnem predavanju o sladkorni bolezni na začetku novembra v prostorih Centra Slovenskih goric v centru Lenarta, kamor vabijo vse občane in interese iz sosednjih krajev. Prav tako si v sodelovanju z občino prizadevajo za vključitev v mednarodno akcijo osvetlitve enega izmed občinskih objektov v modro barvo, ki simbolično predstavlja barvo bolnikov s sladkorno boleznijo.

Vojko Majer

Izlet na Višarje

V septembru je Medobčinsko društvo Lenart organiziralo enodnevni izlet na Višarje. Zgodaj zjutraj so se z avtobusom odpravili proti Italiji in ob 9. uri prispeli v Ovčjo vas, kjer so se okrepčali s sendviči in čajem. Sledil je vzpon z gondolo na Višarje, kjer jih je pričakal prečudovit pogled na vse strani neba. Zgoraj je stičišče treh držav, Italije, Avstrije in seveda Slovenije, cerkva pa stoji na slovenski strani. Ob 10. uri je bila maša, ki je potekala v treh jezikih. Da se je lepo slišala slovenščina, so poskrbeli naši pevci, berilo pa sta brala Ivica Plegar

in Anton Godec. Po končanem bogoslužju so še nekaj časa namenili razgledovanju. Z gondolo so se spustili v dolino in se posladkali s presnimi krofi. Na poti proti domu smo se najprej ustavili v Trbižu, kjer so imeli čas za nakupe, pozno kosilo pa jih je čakalo v Lescah. Nameravali so se še ustaviti pri fontani piva v Žalcu, vendar jim je ta načrt prekržalo slabo vreme, saj je ves čas deževalo, kar pa jim seveda ni pokvarilo odličnega izleta, ki jim bo dolgo ostal v lepem spominu.

Foto: arhiv društva

RTV SLO Radio Maribor

PUNE VREJI.

PRENOVLJEN PROGRAM
RADIO MARIBOR

Zmago Šalamun

Podpis novih pogodb za izgradnjo kolesarskih povezav

Foto: Nina Zorman

V četrtek, 20. oktobra, je v prostorih Občine Pesnica potekal slavnostni podpis pogodb za izgradnjo kolesarskih povezav na območju ORP Slovenske gorice: trasa 12 Jarenina–Lenart–Zg. Senarska in trasa 14 Jarenina–Pernica jezero–Jurovski Dol.

Podpisale so se tri pogodbe po posameznih sklopih – odsekih trase Jarenina–Pernica jezero–Jurovski Dol. Prvo pogodbo sta podpisala mag. Gregor Žmak, župan Občine Pesnica, in Melita Horvat, direktorica podjetja H. S. NIZKE GRADNJE iz Maribora. S to pogodbo se bo začela gradnja kolesarskih povezav na območju Občine Pesnica. Po predmetni gradbeni pogodbi je predvidena izvedba kolesarskih povezav, in sicer odseka z oznako 12 Jarenina–Pernica jezero.

Projekt obsega izgradnjo površin za promet kolesarjev ob lokalni cesti od Zmrzleka do jareninskega križišča, dolžine 8 km, pretežno kot ločena kolesarska povezava, delno souporaba znotraj naselja Jarenina, kjer širitev ni možna. Pogodbena vrednost oddanih del je 1.417.931,71 evra brez DDV. Gradnja se je že začela, zaključena pa naj bi bila 30. junija prihodnje leto.

Tudi drugo izvajalsko pogodbo za izgradnjo kolesarskih povezav na trasi 14 sta podpisala župan Gregor Žmak in direktorica Melita Horvat. Po predmetni gradbeni pogodbi je predvidena izvedba kolesarskih povezav, in sicer odseka z oznako trasa 14 Jurovski Dol–Pernica jezero–območje občine Pesnica.

Projekt obsega izgradnjo površin za promet kolesarjev, dolžine 8,69 km, pretežno kot ločena kolesarska povezava, delno souporaba, od naselja Vosek v smeri Jurovski Dol. Začetek trase je ob Perniškem jezeru, kjer se naveže na državno kolesarsko povezavo na križišču Pesnica–Lenart. Najprej poteka kot souporaba lokalne ceste. Nato se bo izvedlo približno 2721 m kolesarske poti in 1704 m kolesarske steze ob regionalni cesti Vosek–Jurovski Dol. Pogodbena vrednost oddanih del je 1.116.397,54 evra brez DDV. Gradnja se je začela, zaključena naj bi bila do konca junija prihodnje leto.

Pogodbo za traso 14 bosta podpisala Peter Škrlec, župan Občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah, in Benjamin Kokol, direktor podjetja Kokol in Kokol, d. o. o., iz Miklavža na Dravskem polju. Po predmetni gradbeni pogodbi je predvidena izvedba kolesarskih povezav, in sicer odseka z oznako trasa 14 Jurovski Dol–Pernica jezero–območje občine Sveti Jurij v

Slovenskih goricah.

Projekt obsega izgradnjo površin za promet kolesarjev, dolžine 3,5 km, delno kot ločena kolesarska povezava, delno souporaba ob in po regionalni cesti Vosek–Jurovski Dol, kjer se v naselju Jurovski Dol naveže na traso 13 (Lenart–Jurovski Dol), ki je že v izvedbi gradnje.

Pogodbena vrednost oddanih del je 505.503,57 evra brez DDV. Tudi ta trasa je že v gradnji in naj bi bila zaključena do 30. junija prihodnje leto.

Vrednost investicije po vseh treh podpisanih pogodbah znaša 3.708.596,04 evra z DDV. Izgrajenih bo 20.226 m kolesarskih povezav, in sicer 16.726 m na območju občine Pesnica in 3.500 m na območju občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah.

Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj.

Teja Vogrinec

Ste bili na največjem dogodku ŠKSG?

Rumeno listje, dišeči kostanji, sveži mošt. Kaj še manjka, da je jesen popolna? V Slovenskih goricah prav nič, odkar smo v študentskem klubu začeli z rock koncertom Pütafest. V soboto, 17. septembra, smo na Hipodromu Polena ponovno uživali ob vrhunskih glasbenih skupinah, ki smo jim tokrat poleg slovenskih zasedb Flirrt, Rock Partyzani in Alo!Stari dodali še vrhunske srbske S.A.R.S-e. Čeprav nas je presenetilo mrzlo vreme, nas ob plesu na celovečernem žuru ni zeblo. Mi že komaj čakamo Pütafest 2023, mnogi rock nastopajoči še čakajo svoj nastop.

Poleti smo ŠKSG navezali tesno sodelovanje z Občino Benedikt, s katero smo priredili kar dva projekta. Prvi je bil B-live projekt – aktivno državljanstvo za oživljeno podeželje EU, kjer smo kot vodiči pomagali usmerjati in dati informacije obiskovalcem iz tujih partnerskih držav. Ob zaključku prvega projekta pa smo na standup večeru gostili tri slovenske komike: Gašperja Berganta, Saša Stareta in Davida Gorinška. Če vas ni bilo, ste bili prikrajšani za ogromno smeha.

Poleg tega pa smo vzdrževali še naša redna projekta: sodelovanje na krvodajalskih

akcijah po UE Lenart in tedensko poletno odbojka, kjer je vroča poletna mivka na igrišču v Voličini vsak ponedeljek grela naše prste. Odbojko smo v ponedeljek, 19. septembra, zaključili s piknikom in druženjem do jutranjih ur.

Zdaj pa je napočilo novo študijsko leto in s tem čas za izvedbo novih idej. Ekipa aktivistov ŠKSG že pridno trenira možgančke in išče nove načine, kako dijakom in študentom Slovenskih goric omogočiti še eno nepozabno študijsko leto. Danes se začne prvi dogodek tega študijskega leta, saj se člani kluba odpravljamo v glavno mesto Bolgarije – Sofijo. Tam si bomo ogledali nekaj znamenitosti, preizkusili njihovo tradicionalno hrano in spletli nove prijateljske vezi.

Da ne boš zamudil kakšnega dogodka, preveri naša socialna omrežja (IG, FB, TikTok), spletno stran (sksg.org), ali pa še boljše – oglasi se na uradnih urah, ki potekajo vsako sredo od 17.00 do 20.00 in soboto od 10.00 do 13.00, ter spoznaj ekipo, ki organizira vse te projekte. Pridi in se včlani ter si tudi ti zagotovi nepozabno študijsko leto s ŠKSG.

MOBILNA APLIKACIJA SAUBERMACHER SLOVENIJA!

Zagotovo pride trenutek, ko nisi najbolj prepričan, katera vrsta odpadkov je v naslednjih dneh predvidena za odvoz. Prav tako se nemalokrat vprašaš, kaj sodi v kateri zabojnik.

Prav zaradi tega smo v podjetju Saubermacher Slovenija razvili aplikacijo, s pomočjo katere boš lahko ažurno spremljal svoje **termine odvoza odpadkov** ter vse koristne informacije s področja **ločevanja odpadkov**. Prav tako pa boš tam našel **lokacijo** svojega zbirnega centra z **odpiralnim časom**. Svojo uporabniško izkušnjo pa lahko nadgradiš na način, da se registriraš s čemer se ti ponudijo dodatne možnosti in informacije o tvojem prevzemnem mestu, identifikacija v zbirnem centru, vključno z oddajo nekaterih naročil.

Sedaj je pravi čas, da si naložiš aplikacijo in skupaj z nami poskrbiš za življenja vredno okolje.

POVSEM ENOSTAVNO IN V LE 3 KORAKIH:

1. Izberi Saubermacher aplikacijo v iOS ali Android trgovini
2. Poskeniraj QR kodo!
3. Pritisni naloži
4. Prični z uporabo in uživaj!

Utrinek iz Pütafesta 2022

Foto: arhiv ŠKSG

Dr. Marjan Toš

Paberki o stari lenarški pekarni ali kruh naš vsakdanji ... (5. del)

Medtem so v zunanjih krajevnih središčih majhne pekarnice zaradi zastarele tehnologije in opreme že zaprli, ostala je samo osrednja pekarna v trgu Lenart. Lenarški peki so morali iz dneva v dan speči večje količine kruha in žemljic. Zanimivo je, da so peki v tem času vozili kruh naokoli najprej s kolesi, kar je bilo dodatno breme. Kruh so namreč razvažali šele po končanem delu v pekarni. Občinska pekarna se je postopoma širila in tudi tehnološko posodabljala. Prevoz kruha s kolesi je zamenjala uporaba motorja NSU Pretis, ki ga je kupil vodja pekarnice Jože Alatič in z njim prevažal kruh po vseh krajih. Peki pa so se marsikdaj znašli tudi po svoje in so kruh naložili v pletene košare iz šibja (vrbe) in te košare naložili na posode z mlekom na priklopi tovornjaka Praga, ki je pobiral mleko po nekdanjih krajevnih središčih. Ob košarah s kruhom se je na priklopi tovornjaka vedno vozil še pek, ki je prodajal kruh tudi po vaseh, v katerih se je ustavljal tovornjak z velikimi posodami (»kanglami«) za mleko. Včasih se je tovornjak ustavil kar ob cestah, kjer so gospodinje čakale na kruh. Ta tovornjak je največkrat vozil na relaciji Lenart–Benedikt–Cerkvenjak–Lenart, se teh časov spominja Janez Žižek iz Svetih Treh Kraljev pri Benediktu, kasnejši dolgoletni voznik tovornjaka v lenarški pekarni. Leta 1961 so dobili že prvi avtomobil za razvoz kruha. Ko so vozili kruh s kolesi in z motorjem, je ta razvoz trajal tudi po 8 ur na dan. Kruh je razvažal Jože Alatič kot vodja pekarnice sam. Največ kruha so izven Lenarta prodali ob koncu tedna v trgovinah nekdanje Izbire v Cerkvenjaku in Potrošniku iz Lenarta.¹ Prvo

vozilo za razvoz kruha pri Lenartu je bil kombi. Iz njega so odstranili sedeže, da so vanj lahko namestili velike pletene košare s kruhom. Ob nedeljah kruha niso pekli in tudi ne razvažali, zato je takrat ta kombi služil za vožnje na izlete po bližnji okolici. Z njim so se prevažali celo inšpektorji, saj svojega voznega parka državni uslužbenci niso imeli. Vozilo je bilo velikanska pridobitev in razbremenitev za peke, ki so običajno delali v dveh izmenah po 12 ur. Posebej zanimivo je, da so morali ob nedeljskih večerih dežurni vedno pred nočno peko v pekarno, da so pripravljali kvas za ponedeljkov kruh. Drugega načina takrat ni bilo in gorje, če je kdaj kateri od mlajših dežurnih pekov na kakšni veselici pozabil na obveznost v pekarni. Število pekov je naraščalo, v uk so prihajali mladi podeželski fantje iz vseh krajev nekdanje občine Lenart in so po končanem vajeništvu tudi ostali v pekarni. Leta 1964 je kolektiv lenarške pekarnice štel 10 delavcev, od tega 8 pekov. Na dan so spekli po 2 tona kruha, v zimskem času pa med 1,3 in 1,5 tone kruha. Največ dela so imeli ob sobotah, ko so v poletnem času spekli 3 tone kruha in 3–5 tisoč žemljic dnevno. Zmogljivosti peči niso dopuščale večjih količin, in to je postalo ozko grlo proizvodnje, saj so potrebe po kruhu vse bolj naraščale. Domačo peko na kmetijah je namreč začela načenjati ponudba svežega kruha v trgovinah. Nujno bi potrebovali novo peč, za katero pa niso imeli denarja, saj je bila naložba ocenjena na 23–30 milijonov takratnih jugoslovanskih dinarjev. Zaradi tega so peki delali v izmenah in ob sobotah tudi po 18 ur ali

več. V poletnem času pa je bil delavnik lenarških pekov dolg po deset ali enajst ur. Direktor pekarnice je bil Jože Alatič, predsednik DS pa Slavko (Slavek) Kramberger. Tudi voznik parka še ni omogočal tekoče dostave kruha in zato so en dan vozili sveži kruh na vzhodni del občine, naslednji dan pa na zahodni del. Kruh je direktor Alatič vozil tudi v Koreno. Ob ponedeljkih so vedno najprej oskrbeli gostilne in tovarniške kuhinje v Lenartu, nato pa so kruh razvozili na relaciji Lenart–Benedikt–Gradišče (Sv. Trojica)–Gočova–Trnovska vas–Vitomarci–Cerkvenjak–Lenart. Za zaključek so pozno popoldne naložili še kruh za Jurovski Dol in s tem je bil razvoz zaključen. Ob torkih so znova najprej oskrbeli Lenart in nato začeli razvoz na relaciji Voličina–Selce–Zavrh–Korena–Vurberk–Zamarkova–Hrastovec. Po vrnitvi v Lenart so naložili sveži kruh še za Zgornjo Ščavnico (Sv. Ana). Po tem zaporedju so nadaljevali ves teden izmenično za oba dela občine. Največ kruha so prodali v Lenartu, takoj za njim pa v Cerkvenjaku in okoliških krajih. V Cerkvenjaku so vsak drugi dan dostavili 300–400 kg svežega kruha. Najmanjša je bila dostava kruha v Gočovo, kamor so vozili 60–80 kg kruha vsak drugi dan. Najbolj naporne so bile sobote, ko so kruh razvažali še pozno popoldne. Ob sobotah so vedno delali od petih zjutraj do osmih zvečer. Po napornem delovnem tednu so morali peki sami pekarno z vso opremo temeljito počistiti. Čistilko so namreč dobili šele po letu 1981. Peki so imeli tudi težave zaradi oskrbe s pitno vodo. Vodo so namreč dobivali iz vodnjaka, ki je bil v občinskem središču, in so iz njega vodo črpali v velike posode, ki so bile v kleti zdajšnje občinske zgradbe v Lenartu. Voda občasno ni bila dovolj kakovostna.² Zato so jo morali voziti od drugod. Janez Žižek se spominja, da so morali vodo za peko kruha vsako noč črpati z vodnjaka v 1000-litrsko posodo, kar je bilo izjemno težko delo. Še posebej zato, ker v kleti ni bilo nobene luči in so morali delati v temi ali ob soju petrolejk. Voda je v kleti in v veliko posodo prihajala počasi po cevi, ki je bila napeljana iz globokega studenca ob nekdanji lipi v osrednjem križišču sredi trga.³ Po obnovi križišča so studenec zasuli. Vodo so včasih zajemali tudi iz Aublovega vodnjaka na dvorišču nekdanjega Agrokombinata v Lenartu.⁴ Dnevno so lenarški peki porabili 300–1000 litrov zdrave pitne vode. Potrebovali so tudi boljše sanitarije s kopalnico za delavce, stroj za stepanje vreč in stroj za sejanje moke. Slednjega so kmalu dobili. Posodobitev in obnova

pekarnice je postajala nuja in z njo se je več let ubadalo tudi takratno lenarško občinsko in politično vodstvo. In še zanimivost iz teh časov: oktobra 1963 so v zgradbi lenarške pekarnice odprli prvo prodajalno mariborske Povrtnine pri Lenartu. Povrtnina je imela bogato ponudbo zelenjave in sadja. Po izgradnji velikega stanovanjsko-poslovnega objekta na Trgu osvoboditve leta 1969 se je Povrtninina preselila v to zgradbo.

Leta 1981 se je lenarška parna pekarna priključila mariborskemu živilskemu kombinatu Intes. Leto pozneje, torej leta 1982, je doživela temeljito prenovu, dozidavo in tehnološko posodobitev. Urejena je bila tudi moderna prodajalna kruha in drugih pekovskih izdelkov ter zgrajeno je bilo skladišče. Namesto stare peči so namestili novo polavtomatsko peč in začeli dnevno dostavljati kruh v vse dele lenarške občine. Nabavili so nova vozila, prišli so tudi novi delavci, proizvodnja kruha in za tem še peciva je nenehno naraščala. Po letu 1982 je Lenart ob pekarni dobil še slaščičarno, kar je bila za razvijajoče se naselje velika pridobitev. Pekarna Lenart je uradno postala obrat Intesa,⁵ njeno vodenje pa je prevzel Anton Družovec. Dnevno so v tem obdobju spekli 3–4 tone kruha in okoli 40 vrst peciva in keksov. Kruh so vozili tudi v številne kraje ptujske in mariborske občine, med drugim v Trnovsko vas, Vitomarce, Koreno in na Vurberk. V obratu Intesa pri Lenartu je delalo 28 delavcev. Delali so običajno v treh izmenah, prva je začela delati ob desetih zvečer, druga ob tretji uri zjutraj in tretja ob enajsti uri dopoldne. Ta izmena je običajno delala kekse, pripravljala bele drobtine, ribano kašico in mlince. Sveže žemlje je vedno začela delati druga izmena ob treh zjutraj, da so bile na voljo že zgodaj zjutraj in razvožene po vrtcih in šolah. Zaradi potreb so zgradili še silos za moko, za katerega so nekateri kronisti pomotoma zapisali, da je to srednjeveški lenarški vodnjak, kar je bilo seveda daleč od resnice. Pekarna se je oskrbovala z vodo iz javnega vodovodnega sistema in je bila zaradi kakovosti kruha in peciva ena od prepoznavnih lenarških blagovnih znakov. Lenarški peki so najbolj sloveli po 2-kilogramskih štrucih ali kolačih kruha »turist« in po »enotnem« kruhu, ki so ga ob sobotah zelo radi kupovali kmetje, da so ga imeli ob nedeljah zjutraj za zajtrk ob beli kavi ali čaju pred nedeljsko mašo. Izredno okusne so bile tudi sveže žemlje.

(Se nadaljuje)

¹ Leta 1963 je bila v Lenartu odprta prva samopostrežna trgovina domačega trgovskega podjetja Potrošnik.

² Trg Lenart je bil nekoč zelo znan po vodnjakih, v katerih je bila zelo kakovostna voda. Nasploh je bila dobra oskrba z vodo v preteklosti tista, ki je pritegnila ljudi, da so se namesto v nekdanji admontski postojanki Radehova raje naseljevali ob cerkvi pri Lenartu. Večino vodnjakov v trškem središču so po drugi svetovni vojni zasuli, nekaj pa jih je še ohranjenih.

³ Lipo so tudi pri Lenartu posadili v spomin na ubitega jugoslovanskega kralja Aleksandra I., ki so ga ubili v atentatu v Marseillu (Francija), in sicer 9. oktobra 1934.

⁴ Janez Žižek, Sv. Trije kralji, izjava z dne 19. 5. 2021.

⁵ Intes – parni mlin za glavnim kolodvorom je bil postavljen med letoma 1874 in 1876. Lastnik mlina Alojz pl. Kriehuber je leta 1883 bankrotiral, mlin je odkupil Ludvik Franz in leta 1897 ob mlinu uredil še tovarno testenin. Od 1894 do 1945 je podjetje poslovalo z imenom »Ludwig Franz & Söhne«. Poleg tovarne testenin v Mariboru je imel tovarni v Zagrebu in Novem Sadu. Podjetje je bilo leta 1947 podržavljeno in preimenovano v Mlin in testenine Maribor. V petdesetih letih so podjetju priključili številne mlinarske in pekarske obrate iz Pomurja, Podravja in Koroške. Leta 1964 se je podjetje preimenovalo v Živilski kombinat Intes Maribor. Leta 1969 so se priključili še Čakovački mlini iz Čakovca, trgovsko podjetje Dravski magazin iz Radelj ob Dravi in Pekovsko podjetje Vinko Reš s Ptuja. Intes je rekonstruiral tovarno testenin, obnovil in zgradil pekarnice, v Mariboru postavil tovarno fritatov in jušnih kroglic ter postal največji proizvajalec jušnih zakuh v Jugoslaviji. Dograjeval je silose za žito; žitni silosi so imeli zmogljivost 50 t. Danes je Intes del Skupine Žito.

Alenka Špes in Damjana Vizjak

Novice izobraževalnega centra

Lahkih nog naokrog

Prvi petek v mesecu novembru, vas ob 9. uri vabimo, da se nam pridružite na pohodu v Sveto Trojico. Pohod s postanki bo trajal dve do tri ure, zato imejte s seboj zadostno količino tekočine in manjši prigrizek, oblačila in obutev pa naj bodo primerni vremenu.

Zberemo se pred stavbo Izobraževalnega centra, Nikova 9, Lenart.

POSLOVNA NEMŠČINA v sklopu projekta Zelene Slovenske gorice

V sklopu projekta Zelene Slovenske gorice se bodo v šolskem letu 2022/23 izvajala raznolika predavanja, tečaji in delavnice.

V začetku novembra vas vabimo, da se nam pridružite na **30-urnem brezplačnem tečaju POSLOVNE NEMŠČINE** in si pridobite znanja, s katerimi lahko izboljšate kakovost poklicnega in zasebnega življenja. Tečaj se začne predvidoma na začetku novembra 2022.

Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR).

ZERO WASTE V TURIZMU IN OBČINAH v sklopu projekta Zelene Slovenske gorice

V sredo, 16. novembra, vas ob 9. uri vabimo na predavanje **ZERO WASTE V TURIZMU IN OBČINAH**, na katerem bodo predstavljeni koncept »zero waste« in vse pasti sodobnega turizma. Razmislili bomo o pozitivnih spremembah, ki jih lahko uvedemo kot ponudniki ali kot turisti, in si odgovorili na vprašanje, kakšen turizem si želimo, kaj lahko sami naredimo, ter spoznali možnosti in postopke za dodelitev evropskega poslovnega »zero waste« certifikata. Predstavljeni bodo pozitivni primeri iz Slovenije, ki že nosijo naziv »zero waste« občina, hotel, prireditelj ...

Udeležba na predavanju je **brezplačna**, naložbo pa sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR).

Foto: osebni arhiv

IZOBRAŽEVALNI CENTER SLOVENSKE GORICE

☎ 02 720 78 88 ali 051 368 118

✉ izobrazevalnicenter.slogor@gmail.com

Marija Čuček

Netresk (Sempervivum tectorum)

Pomoč pri kurjem očesu in bradavicah

Očiščenemu lističu netreska odrežemo konico in ga po dolgem prerežemo na pol, notranjo stran položimo na kurje oko ali bradavico ter ga pritrdimo z obližem. Pustimo čez noč, zjutraj pa obliž zamenjamo za celi dan. Ponavljamo tako dolgo, dokler ne pride do izboljšanja.

Blaženje vnetega grla

Dve žlički soka netreska in žličko medu zmešamo v decilitru tople vode. Večkrat dnevno pripravimo grgramo po nekaj minut. Če je vnetje močno, dodamo še žličko ingverjevega soka. Kakšno žličko pripravka tudi popijemo.

Pri težavah s cistami, miomi, ščitnico in za boljši imunski sistem

Pripravimo 300 gramov soka netreska in 300 gramov medu, damo v steklen kozarec in dobro premešamo. Pripravek damo v hladilnik in ga začnemo uživati po 48 urah. Pred uporabo ga vedno premešamo. Dnevno popijemo tri žličke, dve zjutraj in eno pred spanjem. Uporabljamo lesene ali plastične žličke.

Tinktura

Pripravimo jo iz 100 gramov drobno narezanih listov netreska in litra 70-odstotnega alkohola. Obe sestavini damo v steklen kozarec s širokim vratom, premešamo in imamo pokrito tri tedne v kuhinji na senčnem mestu. Občasno pretresemo. Nato precedimo in damo v

temne stekleničke. V primeru rane na želodcu ali po operaciji želodca vzamemo trikrat po dvajset kapljic z vodo.

V kozmetiki

Sok netreska uporabimo za vlaženje kože.

Solata z dodatkom netreska

Pripravimo jo iz svežega paradižnika, kumar, mladega sira in lističev netreska. Začinimo jo po svojem okusu. Ker je netresk kislega okusa, ne pretiravamo s količino.

Zanimivo

Juvanov netresk raste le v Sloveniji, torej je endemit. Ime je dobil po vrtnarju iz Botaničnega vrta v Ljubljani Francu Juvanu.

Čas je še za nabiranje šipka, da si zagotovite vitamin C za zimo.

Foto: osebni arhiv

Mobilna cepilna enota

27. oktober 2022

<p>8.30 - 9.30 Voličina (pred KD)</p> <p>10.00 - 11.00 Jurovski Dol (parkirišče pred Pošto)</p>	<p>11.30 - 12.30 Sv. Ana (ploščad nasproti Občine)</p> <p>14.00 - 15.00 Benedikt (večje parkirišče pred Pošto)</p>	<p>15.30 - 16.30 Sv. Trojica (pred KD)</p> <p>17.00 - 18.00 Cerkvenjak (pred KD)</p>
---	--	--

Poiščite reševalno vozilo ZD Lenart!

Navodila in pravila

Za točnost podatkov odgovarjajo njihovi avtorji oziroma naročniki. Nenaročenih prispevkov in fotografij ne vračamo, ne honoriramo in ne odgovarjamo za avtorsko delo posredovanih vsebin in fotografij. Pridržujemo si pravico do krajšanja prispevkov, spremembe naslovov in neobjave prejetih prispevkov. Izbor prejetih fotografij opravi uredništvo. Stališča, izražena v kolumnah in drugih prispevkih zunanjih avtorjev, ne izražajo nujno stališča uredništva. Imetnik materialnih avtorskih pravic avtorskih del v Ovtarjevih novicah je Razvojna agencija Slovenske gorice ali avtorji, ki imajo z izdajateljem sklenjene avtorske pogodbe, zato teh del ni dovoljeno reproducirati, distribuirati ali drugače uporabljati v tržne namene brez ustreznega pisnega dovoljenja oziroma

pogodbe. Prispevkov z elementi sovražnega govora, nestrpnosti, političnega obračunavanja in nepodpisanih člankov ne objavljamo. Varovanje osebnih podatkov: Vse osebne podatke, s katerimi razpolagamo na uredništvu, skrbno varujemo v skladu z zakonodajo in uporabljamo le za namene, za katere so bili podani.

Naslednja številka (10/2022) bo izšla v četrtek, 17. 11. 2022. Rok za rezervacijo oglasnega prostora in oddajo člankov je 3. 11. 2022.

Cenik oglasnega prostora

1/16 strani	124x40 mm	80,00€
1/8 strani	124x84 mm	100,00€
1/4 strani	124x173 mm	180,00€
1/2 strani	253x173 mm	280,00€
cela stran	253x350 mm	480,00€

K navedenim cenam se prišteva DDV.

OVTARJEVE NOVICE (ISSN C506-614X) – časopis osrednjih Slovenskih goric izhaja od 23. decembra 2009 v Lenartu. Izdaja ga Razvojna agencija Slovenske gorice, d. o. o. Direktorica: dr. Milojka Domajnko. Časopis je vpisan v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo RS pod zaporedno številko 1501.

Odgovorni urednik: Zmagoslav Šalamun. **E-naslov:** urednik@ovtar24.si. **Telefon:** 070 670 740. **Uredniški odbor:** Zmagoslav Šalamun, mag. Nataša Bauman, Damjan Veršič, Jasna Senekovič, Petra Golob, mag. Vito Kraner, Mojca Guzej in dr. Milojka Domajnko. **Naslov uredništva:** Ovtarjeve novice, Trg osvoboditve 9, 2230 Lenart v Slov. goricah. **E-naslov za marketing:** ovtarjeve.novice@rasg.si **Lektoriranje:** Jasmina Vajda Vrhunec, s. p. **Oblikovanje časopisa in grafična priprava za tisk:** Kreativna Pika, d. o. o., Jurovska cesta 21, Lenart v Slov. goricah. **Tisk:** Evrografis, d. o. o., Puhova ulica 18, 2000 Maribor. **Naklada:** 6.980 izvodov. Ovtarjeve novice lahko prelistate tudi na spletni strani: www.rasg.si.

PROGRAM
RAZVOJA
PODEŽELJA

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SKLAD ZA
REGIONALNI RAZVOJ
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje

Nuša Lešnik

Petzvezdično doživetje

Razvojna agencija Slovenskih goric kot vodilni partner LAS Ovtar Slovenskih goric v sodelovanju s petimi partnerji na širšem območju Podravja in Prlekije vzpostavlja model trženja lokalne ponudbe – Incoming agencijo.

Z agencijo želimo spodbuditi in promovirati trženje naših ponudnikov. Za ustvarjanje kakovostne ponudbe moramo dobro poznati številne ponudnike na celotnem območju, zato smo se s partnerji odpravili na strokovno ekskurzijo, kjer smo spoznali po enega izmed ponudnikov na vsakem območju. Dan smo začeli v osrčju Prlekije s pristnim prleškim zajtrkom v Dvorcu Jeruzalem in pot nadaljevali proti Oljarni Kocbek, kjer smo spoznali načine pridelave štajerskega zaščitnega znaka, bučnega olja, ogled pa smo zaključili z degustacijo njihovih izdelkov. Sledil je obisk čudovitega zeliščnega vrta in čajnice

na Sveti Ani v Slovenskih goricah pri Zeliščih Kolarič. Dan smo nadaljevali v Mariboru, kjer smo si ogledali staro trto in s pomočjo VR-očal izkusili virtualno doživetje zgodbe najstarejše trte na svetu. Nato smo se odpravili na ogled zanimive in lično urejene Turistične in eko kmetije Pri Baronu v Planici nad Framom. Po kosilu je sledil ogled letalskega centra Skoke z degustacijo vin v letalu DC9. Dan smo zaključili v Rimskem taboru pri Ptuj, kjer smo si ogledali prikaz življenja Starih Rimljanov v antičnem mestu Poetovio ter na koncu okusili tudi večerjo, pripravljeno na rimski način.

Dan je bil poln čudovitih petzvezdičnih doživetij in nam je dal vpogled v številčnost kakovostne turistične ponudbe na našem območju, s pomočjo katere bomo brez težav pripravljali in izvajali turistične programe.

Foto: Sonja Breznik

Nuša Lešnik

Gostje iz Armenije na obisku

V mesecu oktobru je LAS Ovtar Slovenskih goric gostil predstavnike različnih lokalnih akcijskih skupin (LAS) iz Armenije. Gostje so Slovenijo obiskali na povabilo in v sodelovanju z LAS Prlekija. Namen njihovega obiska je bil spoznavanje vzpostavitve LAS in različnih možnosti njihovega delovanja, predvsem v kmetijstvu. Zaradi zelo širokega nabora konkretnih rezultatov in primerov dobrih praks z vidika črpanja evropskih sredstev jih je zanimalo prav območje LAS Ovtar Slovenskih goric in LAS Prlekija. Na delovnem obisku smo jim predstavili

delovanje LAS Ovtar Slovenskih goric in številne uspešno zaključene projekte. Predstavitve našega dela smo nadgradili tudi z obiskom nekaterih naših ponudnikov. Čas obiska so gostje izkoristili še za ogled kulturnih in naravnih znamenitosti Slovenskih goric. Gostje so nas zapustili polni dobrih vtisov in idej, nas pa veseli, da je bilo naše dobro delo opaženo tudi v tujini in da smo skupaj z LAS Prlekija predstavljeni kot zgled za dežele, ki potrebujejo usmeritve pri razvoju in vključevanju v program LEADER in CLLD.

Foto: arhiv LAS

Milena Grabušnik, Zdenka Bukovec

Zaživel je Športni park Pesnica

Foto: Občina Pesnica

Občina Pesnica je 26. septembra uradno odprla celovit športni park, ki občanom in obiskovalcem omogoča dodatno možnost rekreacije ter spodbuja zdrav življenjski slog in način življenja.

Športni park se razprostira na nekaj manj kot 10.000 m². V športnem parku je na novo urejen učni kolesarski poligon v velikosti 350 m². Sestavni del nove ureditve je tudi igrišče za odbojko na mivki, ki se nahaja na 200 m². Za najmlajše nadobudneže so postavljena dodatna otroška igrala (žičnica – tarzanka, plezalna piramida, ravnotežnostne naprave, plezalne vrvi na brežini), ki spodbujajo izboljšanje kakovosti preživljanja prostega časa. Postavljenih je tudi 10 trisedežnih klopi in pametna klop, ki ponuja možnost polnjenja za vse mobilne telefone, tablice, pametne ure in druge naprave, ki uporabljajo napajalni kabel USB. Športni park varuje dvometrska panelna ograja, postavljena sta tudi lični pitnik in sanitarni kontejner, v katerem so ženske in moške sanitarije ter sanitarije za invalide, postavljeni sta tudi kabini za prhanje z vsemi potrebnimi priključki in instalacijami. Površine so ozelenjene in bogato zasajene z drevesi večinoma

avtohtonih drevesnih vrst, kot so breza, beli gaber, dob, ostrolistni javor in črni bor, ter z grmovnicami, kot so japonska kutina, liguster in bisernik. Dostop do Športnega parka Pesnica je možen po stopnicah, za dostavo ter vzdrževalna dela in gibalno ovirane osebe pa po dovozni poti. Po celotnem parku je asfaltirana in urejena sprehajalna pot.

Posebnost parka je pumptrack steza, ki je urejena na 1.750 m² površine (od tega je 750 m² asfaltiranih površin, 950 m² zelenih površin in 50 m² drenažnih površin). Gre za 300 m dolgo asfaltno stezo, širine približno 2 m (dvosmerna vožnja), kar pomeni, da je asfaltiranih voznih površin 750 m² in da gre za največji tovrstni poligon v Sloveniji. Otvoril ga je državni prvak Gaj Gorza, ki je državni prvak v kategoriji 17+. Kolesarski klub TBP Lenart je v sodelovanju z Razvojno agencijo Slovenske gorice (partner v operaciji) na delavnici predstavil varno vožnjo po poligonu in potrebno varovalno opremo. Udeleženci so se lahko tudi sami preizkusili v vožnji. Operacija Športni park Pesnica je sofinancirana iz sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj.

Tanja Kosec

S projektnimi partnerji po reki Muri

V ponedeljek, 26. septembra, smo skupaj s projektnimi partnerji LAS Prlekija, LAS Goričko 2020 in LAS Pri dobrih ljudeh 2020 v okviru projekta sodelovanja LAS Kaj nas uči Mura, ki je sofinanciran iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, izvedli spust po reki Muri. Spust smo začeli pod mostom na Petanjcih in se po nekaj kilometrih veslanja ustavili v Veržeju pri Babičevem mlinu, kjer smo se okrepčali in si ogledali notranjost mlina. Nadaljevali smo s kančkom adrenalinske vožnje do Otoka ljubezni v Ižakovcih, ki se ponaša s plavajočim mlinom in brodom, ki ohranja starodavni način prečkanja reke Mure. Opazovanje čudovite narave ob reki Muri iz rafta smo zaključili pri Tinekovem brodu (Mota). Preživeli smo nepozabno vodno dogodivščino in ob pripovedovanju

zanimivih zgodb vodnika rafta spoznali, zakaj je Mura simbol in duša Pomurja.

Foto: LAS Prlekija

Andrej Kocbek

LAS OVTAR sodeloval na Evropskem podeželskem parlamentu

Na 5. Evropskem podeželskem parlamentu (EPP) v Poljski/Kielce se je zbralo preko 350 udeležencev. Med predstavniki iz 39 držav je bila tudi slovenska delegacija, ki ni manjkala na nobenem od Evropskih podeželskih parlamentov doslej. Tokrat je bila tudi precej številčna, saj je skupaj z Goranom Šosterom, ki je eden izmed vodilnih pri Evropskem podeželskem parlamentu, štela kar 9 udeležencev. Delegacijo so sestavljali še Alina Cunk Perklič, svetovalka v kabinetu ministrice za kmetijstvo, Mojca Metličar, podpredsednica DRSP, Aleš Zidar, predsednik Komisije za podeželje pri Društvu za razvoj slovenskega podeželja (DRSP), Primož Kroflič in Ana Zupanc, člana upravnega odbora in Komisije za CLLD pri DRSP, Eva Kotnik, vodja področja za mladinske politike in razvoj podeželja Zveze slovenske podeželske mladine, Denis Goja član LAS ISTRA in Andrej Kocbek član LAS OVTAR. Člani delegacije so sodelovali na številnih strokovnih ekskurzijah raznovrstnih delavnicah in dinamičnih plenarnih razpravah, kjer se je odpiralo nove poglede na razvoj podeželja v vsej Evropi. Slovenija je s svojim pristopom dober zgled, kar se je nenazadnje pokazalo tudi v samem delu parlamenta, kjer je bil Goran Šoster eden izmed glavnih govorcev, na ogledih dobrih praks pa se je izkazalo, da imamo v Sloveniji reprezentativne in primerljive primere izvedbe projektov. Organizacija parlamenta je bila dobra, kljub manjšim spodrslijajem se je celotni program izpeljal po zastavljeni časovnici,

Slovenija se je uspešno predstavila tudi na sejmu partnerjev, ki pa je bil proti pričakovanjem slabše obiskan. Naša stojnica je bila dobro obiskana saj je bila s podporo Društva Ovtar založena z dobrotami naše mlade mojstrice pekovskih izdelkov Mirjane Kraner, medenim likerjem Viktorja Kapla in Čebelarstva Zarnec. Ob stojnici smo vzpostavili precej dobrih znanstev in možnih sodelovanj v prihodnje – eno izmed takšnih je strokovna ekskurzija slovenskih LAS v Irsko, kar bo seveda še stvar nadaljnjega dogovarjanja. Na eni izmed delavnic je bilo predstavljeno tudi stališče Evropskega računskega sodišča o uspešnosti izvajanja programa Leader in CLLD v Evropi, ki so ga predstavili predstavniki tega sodišča in Evropske komisije. Poročilo je bilo deležno številnih komentarjev, ki so jih pristojni vzeli na znanje, vsi prisotno so se strinjali, da je potrebno na poročilo gledati z več zornih kotov in pripraviti ustrezne komentarje oziroma odgovore k poročilu. Na podlagi nacionalnih podeželskih parlamentov in drugih dogodkov, ki jih organizirajo evropski in nacionalni partnerji in razprav v Kielcah, je bila sprejeta deklaracija, ki poziva državljanke in oblikovalce politik na vseh ravneh, naj mobilizirajo sredstva in ljudi in zagotovijo, da so politike in programi skladni in primerni za podeželje. Udeleženci parlamenta prevzemajo odgovornost poklicati sodržavljane in oblikovalce politik, da pomagajo pri ustvarjanju trajnostnih podeželskih skupnosti.

Splošen vtis parlamenta je bil pozitiven, čeprav se je poznala prisotnost ukrajinske vojne in s tem povezane udeležbe ukrajinskih predstavnikov (ukrajinska delegacija imela preko 50 članov). To se je poznalo pri delu v delavnicah in plenarnih zasedanjih. S tega vidika je bil parlament malce omejen, kar pa ne zmanjša pomena sprejete deklaracije 5. evropskega podeželskega parlamenta.

Na povratku domov se je slovenska delegacija ustavila na obisku pri LAS LASSKO iz mesta Štamberk v Češki republiki, kjer se je spoznala z vodstvom dveh LAS in primeri dobre prakse njihovega LAS. Prav to je zelo lepo dopolnilo sodelovanje Slovencev na EPP saj so bili vzpostavljeni novi stiki, ki bodo zagotovo koristni za delo slovenskih LAS v prihodnje.

Foto: arhiv LAS

**Priveditve ob prazniku
OBČINE LENART**

27. 10. TARTINJEVO LETO, KONCERT UČENCEV GLASBENE ŠOLE LENART
18:00
Organizator: Konservatorij za glasbo in balet Maribor, Podružnična šola Lenart, Cerkev Sv. Lenarta

19:00 TURNIR V BADMINTONU
Organizator: ŠD Lenart in OŠZ Lenart
Športna dvorana Lenart

28. 10. OTVORITEV RAZSTAVE, PREDSTAVITEV MONOGRAFIJE KONRADA KRAJNCA OB 55-LETNICI LIKOVNEGA USTVARJANJA, 30-LETNICI LIKOVNE ŠOLE IN GALERIJE K. KRAJNC
17:00
Organizator: Galerija K. Krajnc
Galerija K. Krajnc

4. 11. TURNIR KOŠARKE "3-3" (trojke)
15:00
Organizator: OKK Ajdas Lenart in OŠZ Lenart
Športna dvorana Lenart

18:30 PROSLAVA V POČASTITEV PRAZNIKA OBČINE LENART
Organizator: Občina Lenart
Dom kulture Lenart

5. 11. MARTINOVANJE, KRST MOŠTA IN ZABAVA Z GLASBENO SKUPINO SRČNI MUZIKANTI
14:00
Organizator: Občina Lenart in Društvo vinogradnikov Lenart
Ploščad na Trgu osvoboditve v Lenartu

6. 11. LENARŠKA NEDELJA IN ŽEGNANJE
Na stojnicah ponudba vin domačih vinogradnikov, domačih dobrot in izdelkov drugih lokalnih društev
Trg osvoboditve v Lenartu

10:30 SLOVESNA SVETA MAŠA
Cerkev Sv. Lenarta

11:30 SLOVENSKOGORIŠKI PIHALNI ORKESTER MOL LENART, FOLKLORNA SKUPINA JUROVČAN, MAXI TRIO IN FOLKLORNA SKUPINA KD SV. ANA
po maši
Organizator: Občina Lenart
Trg osvoboditve

8. 11. MOTOVILČICA, predstava za otroke
17:00
Gostuje: Gledališče iz desnega žepka
Organizator: Občina Lenart
Dom kulture Lenart

9. 11. PIKA NOGAVIČKA NA OBISKU in predstava UŠIVA SODBA V POLŽJEM DOLU, v izvedbi Lutkovne skupine OŠ J. HUDALEŠA JUROVSKI DOL
16:00
Organizator: Knjižnica Lenart
Knjižnica Lenart

Občina Sv. Jurij v Slov. goricah in
Kulturno društvo Ivan Cankar Jurovski Dol
Vas vabita na

Spominski večer
OB 100. OBLETNICI PRIHODA
GREGORJA EINSPIELERJA
V ŽUPNIJO SV. JURIJ V SLOV. GORICAH,

ki bo v petek, 4. novembra 2022, ob 16. uri.

Ob 16.00 uri na trgu v Jurovskem Dolu
odkritje spominske plošče na stavbi Župnije Sv. Jurija v Slov. goricah.

Ob 16.30 uri v Kulturnem domu Jurovski Dol
pogovor z avtorjema raziskave življenja in dela
Gregorja Einspielerja (1853–1927), dr. Marjanom Tošem
in Aleksandrom Purgajem.

Pogovor bo vodil Stane Kocutar.

Večer bodo glasbeno soustvarjali operni pevec Aljaž Farasin ob spremljavi pianistke Irene Zajec in domači Jurovski oktet.

Udeleženci boste na dogodku prejeli darilni izvod knjige Gregor Einspieler, ki so jo v sozaložništvu izdali Društvo Mohorjeva družba, Celjska Mohorjeva družba, d.o.o., in Občina Sv. Jurij v Slov. goricah.

*Časni pokrovitelj dogodka je dr. Valentin Inzko,
predsednik Narodnega sveta koroskih Slovencev.*

Prijazno vabljeni!